Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2024/1287

14.5.2024

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2024/1287

av den 13 maj 2024

om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) 2021/1930 på import av björkplywood med ursprung i Ryssland till att även omfatta import av björkplywood som avsänds från Turkiet och Kazakstan, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Turkiet och Kazakstan eller inte

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (*grundförordningen*), särskilt artikel 13, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Gällande åtgärder

(1) I november 2021 införde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en slutgiltig antidumpningstull på import av björkplywood med ursprung i Ryssland genom genomförandeförordning (EU) 2021/1930 ([2]) (*den ursprungliga förordningen*). Åtgärderna infördes i form av en värdetull på 14,4 %–15,8 %, med en övrig tull på 15,8 % för icke-samarbetsvilliga ryska företag. Den undersökning som ledde till dessa tullar (*den ursprungliga undersökningen*) inleddes i augusti 2020 ([3]).

1.2 Begäran

(2) Kommissionen tog emot en begäran i enlighet med artiklarna 13.3 och 14.5 i grundförordningen om undersökning av eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som införts på import av björkplywood med ursprung i Ryssland genom import av björkplywood som avsänts från Turkiet och Kazakstan, oavsett om produkternas deklarerade ursprung var Turkiet och Kazakstan eller inte, och om registrering av sådan import (*begäran*).

(3) Begäran ingavs den 10 juli 2023 av Woodstock Consortium (*sökanden*).

(4) Begäran innehöll tillräckliga bevis för att det förekommit en förändring i handelsmönstret när det gäller exporten från Ryssland, Turkiet och Kazakstan till unionen efter det att det infördes åtgärder avseende björkplywood från Ryssland. Denna förändring föreföll bero på att björkplywood avsänts via Turkiet och Kazakstan till unionen, ett bruk för vilket ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering fanns än införandet av antidumpningstullen.

(5) Begäran innehöll dessutom tillräckliga bevis för att det bruk som beskrivs ovan undergrävde de gällande antidumpningsåtgärdernas positiva verkningar i fråga om både kvantiteter och priser. Betydande importvolymer av björkplywood fördes in på unionsmarknaden. Dessutom fanns det tillräckliga bevis för att importen av björkplywood skedde till skadevållande priser. Slutligen fanns det tillräckliga bevis för att priserna på björkplywood som avsänts från Turkiet och Kazakstan var dumpade i förhållande till det normalvärde som fastställts för björkplywood.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1930 av den 8 november 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av björkplywood med ursprung i Ryssland (EUT L 394, 9.11.2021, s. 7).

([3]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av kryssfanér (plywood) av björk med ursprung i Ryssland (EUT C 342, 14.10.2020, s. 2).

1.3 **Berörd produkt och undersökt produkt**

(6) Den produkt som berörs av det eventuella kringgåendet är kryssfaner (plywood), bestående uteslutande av träfanerskikt som vart och ett har en tjocklek av högst 6 mm, med ytterskikt enligt undernummer 4412 33, med minst ett yttre skikt av björkträ, med eller utan överdrag, som den dag då den ursprungliga förordningen trädde i kraft klassificerades enligt KN-nummer ex 4412 33 00 (Taric-nummer 4412330010), med ursprung i Ryssland (*den berörda produkten*). Detta är den produkt som de nuvarande åtgärderna är tillämpliga på.

(7) Den undersökta produkten är densamma som den som definieras i föregående skäl och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 4412 33 10 ([4]), men avsänd från Turkiet och Kazakstan, oavsett om dess deklarerade ursprung är Turkiet och Kazakstan eller inte (Taric-nummer 4412331010 och 4412331020) (*den undersökta produkten*).

(8) Det framgick av undersökningen att björkplywood som exporteras från Ryssland och björkplywood som avsänds från Kazakstan och Turkiet, oavsett om produktens ursprung är Kazakstan och Turkiet eller inte, har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper och användningsområden och följaktligen ska betraktas som likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

1.4 **Inledande**

(9) Kommissionen fastställde, efter att ha underrättat medlemsstaterna, att det förelåg tillräcklig bevisning för att inleda en undersökning i enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen, och inledde den 21 augusti 2023 en undersökning genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/1649 ([5]) (*förordningen om inledande*) och gjorde import av björkplywood som avsänds från Kazakstan och Turkiet, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Kazakstan och Turkiet eller inte, till föremål för registrering.

1.5 **Synpunkter på inledandet av undersökningen**

(10) Efter inledandet tillhandahöll de kazakstanska myndigheterna en förteckning över företag som producerar björkplywood och begärde att dessa företag skulle befrias från åtgärderna, eftersom de exporterar björkplywood som produceras i Kazakstan. De hävdade att kazakstanska ursprungsintyg uppfyller internationella standarder liksom samtliga av EU:s krav och regler när det gäller varornas ursprung, och att detta kontrolleras av ministeriet för handel och integration. Följaktligen begärde de att kommissionen inte skulle utvidga antidumpningstullarna till att omfatta Kazakstan, i och med att företagen inte kunde vara involverade i kringgående av åtgärderna.

(11) Kommissionen erinrade om att ansökningarna om befrielse från tull (som bedöms i avsnitt 4) beaktades mot bakgrund av artikel 13 i grundförordningen och att ursprungsintygen således inte var det enda kriteriet i bedömningen.

(12) Efter utlämnandet av uppgifter menade både Favorit och Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (SFK) att inledandet av undersökningen stred mot artikel 5.2 i WTO:s antidumpningsavtal (*antidumpningsavtalet*) i och med att klagomålet inte innehöll bevis för dumpning, skada och orsakssamband mellan den dumpade importen och den påstådda skadan samt att kommissionen hade åsidosatt sin skyldighet att pröva riktigheten och tillförlitligheten hos de bevis som presenterats i ansökan för att fastställa om de var tillräckliga för att motivera en undersökning.

([4]) Fram till och med den 31 december 2021 var det tillämpliga Taric-numret 4412330010. Den 1 januari 2022 ersattes det med Taric-nummer 4412331010. Den 1 september 2022 ersattes det med KN-nummer 4412 33 10.

([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/1649 av den 21 augusti 2023 om inledande av en undersökning beträffande eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som införts genom genomförandeförordning (EU) 2021/1930 på import av björkplywood med ursprung i Ryssland genom import av björkplywood som avsänts från Turkiet och Kazakstan, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Turkiet och Kazakstan eller inte, och om registrering av import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål som avsänts från Turkiet och Kazakstan (EUT L 207, 22.8.2023, s. 77).

(13) Kommissionen höll inte med. Kommissionen noterade inledningsvis att antidumpningsavtalet inte innehåller någon bestämmelse som syftar till att motverka kringgående. Dessutom kan lydelsen i artikel 13 i grundförordningen inte tolkas mot bakgrund av de bestämmelser i grundförordningen som genomför bestämmelserna i antidumpningsavtalet, eftersom artikel 13 i grundförordningen inte genomför bestämmelserna i det avtalet, vilket även bekräftades av domstolen i Kolachi Raj-målet ([6]). Enligt artikel 13.3 i grundförordningen kan en undersökning om kringgående inledas på grundval av tillräcklig bevisning avseende de faktorer som anges i artikel 13.1. Kommissionen ansåg att begäran innehöll tillräcklig bevisning avseende de faktorer som anges i artikel 13.1. Begäran innehöll i synnerhet tillräckliga bevis för en förändring i handelsmönstret mellan Ryssland, Kazakstan och Turkiet som härrörde från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av antidumpningstullen. Vidare innehöll begäran tillräckliga bevis för dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare fastställts för den likadana produkten. Slutligen noterade kommissionen att artikel 13 i grundförordningen inte föreskriver en analys av skada eller orsakssamband. Enligt bestämmelsen krävs mer allmänt att det läggs fram bevis för skada eller för att de positiva verkningarna av denna tull undergrävs i fråga om priser på eller kvantiteter av den likadana produkten. Begäran innehöll tillräcklig bevisning i detta avseende. Det faktum att importen vållade unionsindustrin skada och att det fanns ett orsakssamband mellan denna import och skadan hade redan fastställts i den ursprungliga förordningen. Därför drog kommissionen slutsatsen att begäran innehöll tillräcklig bevisning och ansåg således att det var motiverat att inleda undersökningen.

1.6 **Undersökningsperiod och rapporteringsperiod**

(14) Undersökningsperioden omfattade perioden från och med den 1 januari 2019 till och med den 30 juni 2023 (*undersökningsperioden* eller *UP* i tabeller). Uppgifter inhämtades för undersökningsperioden för att bl.a. undersöka den påstådda förändringen i handelsmönstret efter införandet av åtgärderna för den berörda produkten samt förekomsten av sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av antidumpningstullen. Mer detaljerade uppgifter inhämtades för perioden 1 juli 2022–30 juni 2023 (*rapporteringsperioden* eller *RP* i tabeller) för att undersöka om importen undergrävde de gällande åtgärdernas positiva verkan i fråga om priser eller kvantiteter samt om dumpning förekom.

1.7 **Undersökning**

(15) Kommissionen underrättade officiellt myndigheterna i Ryssland, Kazakstan och Turkiet, de kända exporterande producenterna i dessa länder, unionsindustrin samt ordföranden för associeringsrådet EU–Turkiet om inledandet av undersökningen.

(16) Kommissionen bad dessutom Republiken Kazakstans beskickning vid Europeiska unionen och Turkiets ständiga delegation vid Europeiska unionen att tillhandahålla namn på och adresser till exporterande producenter och/eller intresseorganisationer som skulle kunna vara intresserade av att delta i undersökningen, utöver de turkiska och kazakstanska exporterande producenter som sökanden hade identifierat i begäran. De kazakstanska myndigheterna tillhandahöll en förteckning över producenter av björkplywood, och kommissionen kontaktade producenterna i fråga.

(17) Formulär för ansökan om befrielse från tull för producenter/exportörer i Kazakstan och Turkiet samt frågeformulär för importörer i unionen gjordes tillgängliga på GD Handels webbplats.

(18) Följande fem företag i Kazakstan lämnade in formulär för ansökan om befrielse från tull:

— Favorit LLP

— QazFanCom LLP

— Semipalatinsk Wood Processing LLP

([6]) Se domen av den 12 september 2019, kommissionen/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, EU:C:2019:717, punkt 45.

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (SFK)

— VFP LLP

(19) Följande fyra företag i Turkiet lämnade in formulär för ansökan om befrielse från tull:

— Intur Construction Tourism and Forest

— Murat Şahin Orman Ürünleri

— Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş.

— Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS

(20) Dessutom besvarade följande icke-närstående importörer frågeformuläret:

— Aschiero Wood Import SpA

— FOREST TRAFIC

— CASTELLANA LEGNAMI SNC

— IMOLALEGNO spa

— Orlimex CZ s.r.o.

(21) De berörda parterna gavs tillfälle att inom den tidsfrist som fastställs i förordningen om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda. Alla parter informerades om att underlåtenhet att lämna all relevant information eller lämnande av ofullständiga, oriktiga eller vilseledande uppgifter kan leda till att artikel 18 i grundförordningen tillämpas och att resultaten grundas på tillgängliga uppgifter. På företagens begäran anordnades höranden med Favorit och SFK med kommissionens avdelningar den 8 februari 2024, och därefter den 14 februari 2024 med förhörsombudet. Förhörsombudet drog slutsatsen att de frågor som togs upp av de två företagen inte berörde processuella rättigheter såsom de definieras inom ramen för mandatet för förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden utan rörde sakfrågor i ärendet, och ingen särskild rekommendation utfärdades.

2. RESULTAT AV UNDERSÖKNINGEN

2.1 Grad av samarbetsvilja

(22) Såsom anges i skälen 18–19 lämnade fem företag i Kazakstan och fyra företag i Turkiet in formulär för ansökan om befrielse från tull, och begärde befrielse från tullar om åtgärderna skulle utvidgas till att omfatta Kazakstan och Turkiet.

(23) Två företag i Kazakstan (QazFanCom och VFP LPP) och tre företag i Turkiet (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. och Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS) lämnade dock in mycket bristfälliga formulär för ansökan om befrielse från tull. Genom en skrivelse av den 13 oktober 2023 till VFP LLP och de tre turkiska företagen och en skrivelse av den 17 november 2023 till QazFanCom informerade därför kommissionen dessa företag att den hade för avsikt att använda tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen, eftersom företagen inte hade lämnat de uppgifter som var nödvändiga för att kommissionen skulle kunna bedöma huruvida de var involverade i kringgående eller inte inom de angivna tidsfristerna (*artikel 18-skrivelse*). Företagen gavs möjlighet att framföra sina synpunkter. Företaget QazFanCom inkom med synpunkter. Inget annat företag inkom med synpunkter.

(24) I svaret på artikel 18-skrivelsen hävdade företaget QazFanCom att det, till skillnad från vad som anges i artikel 18-skrivelsen, samarbetade i undersökningen eftersom de uppgifter det hade lämnat föranledde en stor arbetsinsats. Företaget menade också att det var tidskrävande att tillhandahålla och översätta informationen till engelska, och att förlängningen av tidsfristen för att inkomma med svar var för kort med tanke på att förfarandet pågick i nio månader. Företaget menade även att grundförordningen inte förskriver en maximal tidsfrist när det gäller förlängning av tidsfrister.

(25) QazFanCom framhöll vidare att man ansåg att alla de uppgifter som kommissionen begärde att få ta del av var känsliga och därför inte kunde tillhandahållas. Samtidigt hävdade företaget att kommissionen hade läckt en konfidentiell uppgift och åsidosatt artikel 19 i grundförordningen, i och med att dess handelspartner kände till att den ansökan om befrielse från tull som lämnats in av QazFanCom skulle avslås redan innan QazFanCom mottog artikel 18-skrivelsen från kommissionen.

(26) Kommissionen erinrade om att tidsfristen på 37 dagar för att lämna in formuläret för ansökan om befrielse från tull fastställs i artikel 3.2 i förordningen om inledande samt att den var förenlig med den allmänna tidsfrist på minst 30 dagar som anges i artikel 6.2 i grundförordningen. En förlängning kan medges, med beaktande av de tidsfrister som gäller för undersökningen, under förutsättning att parten anför goda skäl för en sådan förlängning i form av särskilda omständigheter. I det aktuella fallet beviljade kommissionen en förlängning på sju dagar, vilket var det maximala antal dagar den kunde bevilja på grund av undersökningens tidsfrister. Kommissionen avvisade således påståendet att mer tid för att lämna in formuläret för ansökan om befrielse från tull hade kunnat beviljas i det aktuella fallet.

(27) Kommissionen ansåg dessutom att QazFanCom hade fått detaljerade anvisningar om hur man kan lämna en icke-konfidentiell version av formuläret för ansökan om befrielse från tull tillsammans med formuläret för ansökan om befrielse från tull. Den information som översändes innehöll en detaljerad beskrivning av hur uppgifter kan presenteras för att säkerställa att de behandlas konfidentiellt samt skydda andra berörda parters rätt till försvar. Kommissionen avvisade därför påståendet att inga uppgifter kunde lämnas på grund av deras konfidentiella karaktär.

(28) Dessutom styrkte inte QazFanCom uppgiften om ett påstått åsidosättande av konfidentialiteten. Företaget pekade inte på någon information i de offentliga ärendehandlingarna som skulle innehålla uppgifter om statusen för QazFanComs ansökan om befrielse före artikel 18-skrivelsen, och kommissionen avvisade således påståendet.

(29) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att två företag i Kazakstan (QazFanCom och VFP LPP) och tre företag i Turkiet (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. och Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS) inte hade samarbetat i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen och följaktligen inte visat att de inte är involverade i kringgående. Därför avslogs deras ansökningar om befrielse från tull.

(30) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Qazfancom att kommissionen hade intagit en omedgörlig och föga konstruktiv attityd till Qazfancoms samarbete och av rent formella skäl vägrat att ta hänsyn till de dokument som lagts fram. Qazfancom begärde att kommissionen skulle ta hänsyn till dokument som lämnats i december 2023, eftersom kommissionen enligt Qazfancom hade tillräckligt med tid att göra detta i och med att tidsfristen för att fatta ett slutligt beslut var först i maj 2024. Dessutom begärde Qazfancom att få bli hörd av kommissionens avdelningar samt att få bli hörd av förhörsombudet. Begäran om att bli hörd av kommissionens avdelningar godtogs, trots att den lämnades in efter den tidsfrist som angavs i meddelandet om utlämnande av uppgifter. Hörandet med förhörsombudet ägde rum den 2 april 2024 och den 3 april 2024, och i samband med detta drog förhörsombudet slutsatsen att de frågor som togs upp av den berörda parten inte rörde processuella rättigheter såsom de definieras inom ramen för mandatet för förhörsombudet för handelspolitiska frågor, utan avsåg klargöranden rörande tillämpningen av artikel 18.1, och ingen specifik uppföljning rekommenderades.

(31) Såsom förklaras i skäl 26 beviljade kommissionen Qazfancom flera förlängningar av tidsfristen för att lämna alla nödvändiga uppgifter i enlighet med artikel 3.2 i förordningen om inledande och artikel 6.2 i grundförordningen, vilket anges i detalj i artikel 18-skrivelsen av den 17 november 2024. Uppgifter som lämnats efter dessa tidsfrister kunde inte längre beaktas av kommissionen på grund av undersökningens tidsfrister och faktumet att Qazfancom inte, inom de angivna tidsfristerna, hade inkommit med uppgifter som var nödvändiga för att kommissionen skulle kunna avgöra om företaget var involverat i kringgående.

(32) Kommissionen höll ett hörande med företrädare för Qazfancom den 20 mars 2024, och i samband med detta uttalade sig Qazfancom närmare om sina synpunkter efter utlämnandet av uppgifter. Qazfancom lade dock inte fram något nytt underbyggt påstående och upprepade främst att företaget hade samarbetat efter bästa förmåga. Därför bekräftade kommissionen den slutsats som anges i skäl 29.

(33) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. att företaget hade tillhandahållit mycket information i oktober 2023, och att den information det inte tillhandahöll var sådan information som ledningen ansåg var konfidentiell.

(34) Såsom förklaras i skäl 27 ansåg kommissionen att detaljerade anvisningar om hur man kan lämna en icke-konfidentiell version av formuläret för ansökan om befrielse från tull hade lämnats till alla kända exporterande producenter av björkplywood i Kazakstan och Turkiet. Kommissionen avvisade således påståendet att ingen information kunde lämnas på grund av dess konfidentiella karaktär.

(35) Kommissionen gjorde kontrollbesök på plats hos följande företag:

— Favorit LLP (Kazakstan)

— Semipalatinsk Wood Processing LLP (Kazakstan)

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (Kazakstan)

— Intur Construction Tourism and Forest (Turkiet)

(36) Kommissionen analyserade även uppgifterna i svaren på frågeformulären från de samarbetsvilliga importörerna i syfte att dubbelkontrollera dem mot de uppgifter som samlades in i samband med kontrollbesöket.

(37) Efter kontrollerna på plats beslutade kommissionen att grunda slutsatserna avseende ansökningarna om befrielse från tull från de kazakstanska företagen Favorit LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP och Severnyi Fanernyi Kombinat LLP på bästa tillgängliga uppgifter, vilket företagen informerades om den 22 januari 2024, den 26 januari 2024 respektive den 22 januari 2024, på grundval av artikel 18 i grundförordningen. En detaljerad analys samt bedömningen av det turkiska företaget Intur Construction Tourism and Forest finns i avsnitt 4 nedan.

(38) Mot bakgrund av ovanstående ([7]) ansåg kommissionen att samarbetsviljan i de båda länderna var bristfällig, och att det var nödvändigt att grunda slutsatserna om de båda länderna på statistik.

2.2 **Allmänna överväganden**

(39) I enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen måste kommissionen analysera huruvida följande villkor är uppfyllda:

— Huruvida det skett en förändring i handelsmönstret mellan Ryssland, Kazakstan, Turkiet och unionen.

— Huruvida denna förändring härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av de gällande antidumpningsåtgärderna.

— Huruvida det finns bevis för skada eller för att de positiva verkningarna av de gällande antidumpningsåtgärderna undergrävs i fråga om priser på eller kvantiteter av den undersökta produkten.

— Huruvida det finns bevis för dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare fastställts för den berörda produkten.

(40) Utöver det kringgående som utgörs av omlastning av plywood via Kazakstan och Turkiet undersökte kommissionen även om antidumpningsåtgärderna kringgicks genom bruk som inbegriper sammansättningsverksamhet eller färdigställande. Kommissionen ansåg att bruk såsom att producera björkplywood av ryska insatsvaror (björktimmer och faner) utgjorde sammansättningsverksamhet eller färdigställande i den mening som avses i artikel 13.2. Kommissionen analyserade därför specifikt de kriterier som anges i artikel 13.2, och i synnerhet följande:

([7]) Under rapporteringsperioden exporterade Intur Construction Tourism and Forest (det enda samarbetsvilliga företaget) [2 000–3 000] m^3 till unionen, vilket motsvarade [5–10] % av den totala importen från Turkiet.

— Huruvida hopsättningsverksamheten eller färdigställandet påbörjades eller väsentligt utvidgades efter det att antidumpningsundersökningen inleddes eller omedelbart dessförinnan och huruvida de berörda delarna kommer från det land som omfattas av åtgärderna.

— Huruvida delarna utgör 60 % eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten och huruvida ökningen av de införda delarnas värde genom sammansättningsverksamheten eller färdigställandet överstiger 25 % av tillverkningskostnaden.

2.3 **Förändring i handelsmönstret**

2.3.1 *Förändring i handelsmönstret mellan unionen, Ryssland och Turkiet*

(41) Tabell 1 visar hur importen av björkplywood till unionen utvecklades under undersökningsperioden:

Tabell 1

Import av björkplywood från Ryssland, Kazakstan och Turkiet till unionen (m³)

	2019	2020	2021	2022	RP
Ryssland	809 267	763 783	959 000	503 140	51 398
Index (bas = 2019)	*100*	*94*	*119*	*62*	*6*
Marknadsandel	44,2 %	41,7 %	52,4 %	31,8 %	4,2 %
Kazakstan	0	0	0	29 225	97 068
Index (bas = 2022)				*100*	*332*
Marknadsandel	0	0	0	1,8 %	7,9 %
Turkiet	4 094	3 001	1 536	15 619	33 832
Index (bas = 2019)	*100*	*73*	*38*	*381*	*826*
Marknadsandel	0,2 %	0,2 %	0,1 %	1,0 %	2,8 %

Källa: Comext, klagandens uppskattningar av försäljningen i EU

(42) Tabell 1 visar att importen från Ryssland till unionen 2022, efter införandet av antidumpningstullarna på import av björkplywood från Ryssland i november 2021, minskade med nästan 40 % jämfört med 2019, dvs. perioden innan den ursprungliga undersökningen inleddes. Under rapporteringsperioden minskade importen ytterligare med 94 % jämfört med 2019.

(43) År 2019, 2020 och 2021 förekom ingen import av björkplywood från Kazakstan till unionen. Importen till unionen inleddes först i april 2022, efter det att antidumpningstullarna mot Ryssland infördes i november 2021. Under rapporteringsperioden mer än tredubblades importen jämfört med 2022 och uppgick till över 97 000 m³.

(44) År 2019 uppgick importen från Turkiet till endast omkring 4 000 m³. Mellan 2019 och 2021 minskade importvolymen med över 60 %. År 2022, efter det att antidumpningstullar infördes mot Ryssland i november 2021, nästan fyrdubblades importen jämfört med 2019, och under rapporteringsperioden mer än åttadubblades den.

2.3.2 *Förändringen i handelsmönstret mellan Ryssland och Kazakstan*

(45) Tabell 2 visar hur importen av björkplywood, timmer och faner från Ryssland till Kazakstan utvecklades under undersökningsperioden (m³):

Tabell 2

	2019	2020	2021	2022	RP
Björkplywood	0	0	0	171 277	275 899
Index				*100*	*161*

Timmer	0	0	0	11 120	27 202
Index				*100*	*245*
Faner	0	0	0	4 480	16 686
Index				*100*	*372*

Källa: Global Trade Atlas

(46) Tabell 2 visar att importen från Ryssland till Kazakstan av björkplywood, och av timmer och faner (de huvudsakliga insatsvarorna för att producera björkplywood), inleddes först 2022.

(47) Under rapporteringsperioden ökade importen av björkplywood med mer än 60 %. Mellan 2022 och rapporteringsperioden ökade även importen av timmer och faner väsentligt: när det gäller faner ökade den nästan fyrfaldigt.

2.3.3 *Förändringen i handelsmönstret mellan Ryssland och Turkiet*

(48) Tabell 3 visar hur importen av björkplywood, timmer och faner från Ryssland till Turkiet utvecklades under undersökningsperioden (m^3):

Tabell 3

	2019	2020	2021	2022	RP
Björkplywood	14 749	21 600	21 620	60 231	120 073
Index	*100*	*146*	*147*	*408*	*814*
Timmer			1 752	2 012	
Index			*100*	*115*	
Faner	10 462	23 260	40 096	71 672	109 977
Index	*100*	*222*	*383*	*685*	*1 051*

Källa: Global Trade Atlas

(49) Tabell 3 visar att björkplywood började importeras från Ryssland till Turkiet redan under 2019, men i relativt små kvantiteter. Mellan 2021 och 2022 tredubblades importen. Den största ökningen ägde rum mellan 2022 och rapporteringsperioden, då importen fördubblades och uppgick till mer än 120 000 m^3. I fråga om volym sexdubblades importen av plywood jämfört med 2021 (perioden innan åtgärderna infördes).

(50) Samtidigt ökade även importen av timmer och faner jämfört med 2019. När det gäller timmer förekom ingen ökning mellan 2021 och rapporteringsperioden, men däremot mer än tiodubblades importen av faner mellan 2019 och rapporteringsperioden. Under rapporteringsperioden var importen av faner 2,5 gånger större än under 2021.

2.3.4 *Slutsats*

(51) Den utveckling av importen från Ryssland, Kazakstan och Turkiet som beskrivs ovan visar tydligt på en förändring i handelsmönstret efter det att åtgärderna på import av björkplywood infördes. Importen från Ryssland upphörde nästan samtidigt som importen från både Kazakstan och Turkiet ökade avsevärt. Samtidigt ökade handelsflödena av björkplywood, timmer och faner mellan Ryssland och Kazakstan och Ryssland och Turkiet väsentligt.

(52) Kommissionen drog därför slutsatsen att den minskade ryska importen och den parallella ökningen av importen från Kazakstan och Turkiet utgör en förändring i handelsmönstret mellan ovannämnda länder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen.

2.4 **Typ av kringgående**

(53) Enligt artikel 13.1 i grundförordningen måste förändringen i handelsmönstret härröra från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av antidumpningstullen. Bruket, processen eller bearbetningen omfattar bland annat sändning av den produkt som omfattas av gällande åtgärder via tredjeländer, och sammansättning av delar/färdigställande i ett tredjeland i enlighet med artikel 13.2 i grundförordningen.

(54) Såsom konstateras i avsnitt 2.1.4 ovan var det nödvändigt att grunda slutsatserna om förekomst och typ av kringgående på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen på grund av bristande samarbetsvilja.

(55) Bevisningen i begäran, och såsom bekräftades av kommissionen under undersökningen, visade att björkplywood producerad i Ryssland exporterades till Turkiet eller Kazakstan. En mellanhand i Turkiet eller Kazakstan återexporterade björkplywood till unionen, antingen som ett separat parti eller genom att blanda den med lokalt producerad plywood av björk eller andra träslag. Dessutom kringgick vissa av företagen i både Kazakstan och Turkiet antidumpningsåtgärderna beträffande björkplywood från Ryssland genom att producera björkplywood av insatsvaror från Ryssland, vilket i enlighet med villkoren i artikel 13.2 i grundförordningen ansågs utgöra en hopsättningsverksamhet eller ett färdigställande (se avsnitt 2.7 nedan) ([8]).

(56) Importvolymen till unionen från både Turkiet och Kazakstan under rapporteringsperioden överskred dessutom produktionen i de båda länderna, vilken under rapporteringsperioden uppskattades till omkring 17–20 000 m^3 respektive omkring 69 000 m^3 ([9]). Importen kunde således inte bara utgöras av björkplywood med ursprung i Kazakstan eller Turkiet ([10]).

(57) Att det förekom omlastning av rysk plywood genom Turkiet och Kazakstan under rapporteringsperioden framgick även av ett stort antal e-postmeddelanden och prisofferter från importörer och handlare ([11]). De uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga importörerna visade även att plywood från Ryssland såldes på unionsmarknaden och att försäljningen skedde via en kedja med många olika handlare ([12]).

(58) I Kazakstan underlättades kringgåendet av landets geografiska närhet till Ryssland samt av faktumet att företagen hade kopplingar till ryska producenter av björkplywood eller insatsvaror. Enligt två exporterande producenter förekom det dessutom handel med kazakstanska ursprungsintyg som felaktigt användes för plywood av ryskt ursprung.

2.5 **Otillräcklig grund eller ekonomisk motivering**

(59) Utöver de ökade transportkostnaderna med anledning av omlastningen av björkplywood genom Kazakstan och Turkiet omfattades importen av björkplywood från Ryssland till Turkiet under rapporteringsperioden av den konventionella tullsatsen på 7 %, och sedan 2018 av en ytterligare tullsats på 20 %. Således medförde omlastningen av plywood genom de två länderna merkostnader, och ingen ekonomisk motivering för förändringen i handelsmönstret och bruket konstaterades föreligga.

([8]) Se punkterna 38–45 och punkterna 71–77 i begäran.

([9]) Produktionen i Turkiet beräknades på grundval av den uppskattade produktionskapaciteten (punkt 32 i begäran). Det var alltså sannolikt att produktionen var mindre. Produktionen i Kazakstan beräknades utifrån de besvarade frågeformulären från kazakstanska producenter och informationen i begäran (punkt 67).

([10]) Enligt informationen i begäran finns det ingen produktion av björkarter med hög densitet som används för att producera björkplywood i Turkiet, och björkbestånden i Turkiet är inte högproduktiva.

([11]) Se bilagorna 16–24 till begäran.

([12]) Importörernas svar på öppna frågeformulär.

(60) Både Favorit och SFK ansåg att kommissionen inte hade fastställt att kringgåendet härrörde från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering fanns än införandet av antidumpningstullen, och hävdade att importen från Kazakstan till unionen inleddes först efter att sanktioner på rysk plywood införts och att detta var den enda grunden eller ekonomiska motiveringen till den ökade importen ([13]).

(61) Kommissionen menade att sanktionerna hade införts mindre än åtta månader efter införandet av antidumpningstullarna, och att början till förändringen i handelsmönstret kunde noteras redan innan sanktionerna infördes. Importen från Kazakstan (och Turkiet) inleddes innan sanktionerna infördes. Dessutom visade undersökningen att SFK hade inrättat en närstående importör i unionen i april 2022, precis efter införandet av antidumpningstullarna och innan sanktionerna trädde i kraft (10 juli 2022).

(62) Kommissionen drog således slutsatsen att det inte fanns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering för att sända björkplywood genom Kazakstan och Turkiet än kringgående av tullarna.

2.6 Påbörjande eller väsentlig utvidgning av sådant bruk som definieras i artikel 13.2

(63) Enligt artikel 13.2 i grundförordningen krävs det att hopsättningsverksamheten eller färdigställandet påbörjades eller väsentligt utvidgades efter det att antidumpningsundersökningen inleddes eller omedelbart dessförinnan och att de berörda delarna kommer från det land som omfattas av antidumpningsåtgärderna.

(64) På grund av den bristande samarbetsviljan i de båda länderna grundade kommissionen sina slutsatser angående påbörjande eller väsentlig utvidgning av sådant bruk som identifierats som sammansättningsverksamhet eller färdigställande på bästa tillgängliga uppgifter i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen.

(65) De statistiska uppgifterna, vilka sammanfattas i avsnitt 2.3 ovan, visar tydligt att sammansättningsverksamheten och färdigställandet samt efterföljande import till unionen inleddes efter det att antidumpningstullarna infördes i november 2021. Kommissionen drog därför slutsatsen att sammansättningsverksamheten inleddes efter införandet av antidumpningstullarna.

2.7 Värdet av delarna och ökning av värdet

(66) I artikel 13.2 b i grundförordningen anges det att vad gäller sammansättningsverksamheten så är ett annat villkor för fastställandet av kringgående att delarna (från Kazakstan och Turkiet i detta fall) utgör 60 % eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten och att ökningen av de införda delarnas värde, under sammansättningsverksamheten eller färdigställandet, understiger 25 % av tillverkningskostnaden.

(67) Vissa kazakstanska och turkiska producenter köpte in de huvudsakliga insatsvarorna från Ryssland (björktimmer, eller björkfaner tillverkat av timmer, och harts) under rapporteringsperioden. I och med att timmer, faner och harts utgör 100 % av insatsvaran översteg värdet av insatsvaran (de införda delarna) tröskelvärdet på 60 %.

(68) Detta bekräftades även av slutsatserna angående den samarbetsvilliga turkiska producenten som producerar björkplywood av ryskt faner (se avsnitt 4 för närmare uppgifter). Slutsatserna angående detta företag visade dessutom att ökningen av värdet understeg tröskelvärdet på 25 % i artikel 13.2 b i grundförordningen. Följaktligen drogs slutsatsen att även det andra kriteriet i artikel 13.2 b i grundförordningen var uppfyllt.

(69) SFK hävdade att den aktuella undersökningen endast inleddes på grundval av påstått tillräckliga bevis för att det förekom omlastning av plywood med ursprung i Ryssland, men att det inte fanns någon bevisning i ärendet för att förändringen i handelsmönstret skulle härröra från en sammansättningsverksamhet eller färdigställande. SFK ansåg att kommissionen inte hade något annat val än att förlita sig på SFK:s uppgifter i egenskap av tillgängliga uppgifter, vilka enligt företaget visade att ökningen av värdet väsentligt översteg 25 % av de totala tillverkningskostnaderna.

([13]) Förbudet mot import från Ryssland av produkter som klassificeras enligt kapitel 44 (däribland björkplywood) trädde i kraft den 10 juli 2022 (https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/576/oj).

(70) Kommissionen ansåg att den, i enlighet med förordningen om inledande (avsnitt D), även kunde undersöka andra former av kringgående om sådana konstaterades i samband med undersökningen. I detta fall, och såsom nämns i avsnitt 2.2 ovan, undersökte kommissionen även sammansättningsverksamhet och färdigställande och drog slutsatsen att åtgärderna mot importen från Ryssland bland annat kringgicks genom sammansättningsverksamhet eller färdigställande i både Kazakstan och Turkiet.

2.8 **Undergrävande av antidumpningstullens positiva verkan**

(71) I enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida importen av den undersökta produkten hade undergrävt de positiva verkningarna av de gällande åtgärderna i fråga om kvantiteter och priser.

(72) När det gäller kvantitet utgjorde marknadsandelen för importen från Kazakstan omkring 7,9 % av förbrukningen i unionen under rapporteringsperioden, samtidigt som det inte förekom någon import under den ursprungliga undersökningsperioden ([14]). När det gäller Turkiet ökade marknadsandelen från 0,2 % under den ursprungliga undersökningsperioden till 2,8 % under rapporteringsperioden. Kommissionen ansåg att importvolymen var betydande.

(73) Vad gäller priserna jämförde kommissionen det genomsnittliga icke-skadevållande pris som fastställts i samband med den ursprungliga undersökningen, justerat efter kostnadsökningen mellan den ursprungliga undersökningsperioden och rapporteringsperioden, med de vägda genomsnittliga cif-exportpriser som fastställts på grundval av uppgifter i Eurostats statistik, vederbörligen justerade för att inkludera konventionella tullsatser (7 % för Kazakstan och inga för Turkiet) och kostnader efter klarering (vilka uppskattades till 5 %) ([15]). Det framgick av denna prisjämförelse att det förekom ett målprisunderskridande på 66,4 % för Kazakstan och på 18,9 % för Turkiet.

(74) Kommissionen jämförde även importpriserna enligt ovan med unionsindustrins priser. Denna prisjämförelse visade att det förekom ett prisunderskridande på 36,7 % för Kazakstan och på 14,6 % för Turkiet ([16]).

(75) Kommissionen drog slutsatsen att importen från Kazakstan och Turkiet undergrävde de gällande åtgärderna i fråga om kvantiteter och priser under rapporteringsperioden.

(76) Både Favorit och SFK påstod att kommissionen, i strid med artikel 3.1 och 3.5 i antidumpningsavtalet, inte hade fastställt väsentlig skada eller risk för väsentlig skada för unionsindustrin.

(77) Kommissionen ansåg att det enligt artikel 13.1 i grundförordningen krävs en analys av huruvida importen undergräver tullens positiva verkningar, och inte ett nytt fastställande av skada. Såsom nämns i skäl 13 fastställdes det redan i den ursprungliga förordningen att importen vållade unionsindustrin skada och att det fanns ett orsakssamband mellan importen och skadan. Således var en analys av skada, risk för skada och orsakssamband inte nödvändig inom ramen för en undersökning om kringgående. Kommissionen avvisade således detta påstående.

2.9 **Bevis för dumpning**

(78) I enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida det fanns bevis för dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare fastställts för den likadana produkten.

(79) I detta syfte fastställdes exportpriserna på grundval av uppgifter från Eurostat och justerades till nivån fritt fabrik, och jämfördes med de normalvärden som fastställts under den ursprungliga undersökningen, vederbörligen justerade för inflation.

(80) Jämförelsen mellan de normalvärden som tidigare fastställts för den likadana produkten och exportpriserna visade att det förekom dumpning av import från både Kazakstan och Turkiet.

([14]) Förbrukningen fastställdes på grundval av uppskattningar av den totala försäljningen i EU och importen under undersökningsperioden.
([15]) Se bilaga 26 till begäran.
([16]) Unionens priser är baserade på information i begäran (bilaga 26).

(81) Efter utlämnandet av uppgifter hänvisade både Favorit och SFK till den första meningen i följebrevet till dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter, där förslaget att ”införa slutgiltiga antidumpningsåtgärder på import av björkplywood som avsänts från Kazakstan” nämndes. På grundval av detta hävdade dessa företag att fastställandet av dumpning var olagligt, i och med att dumpningsmarginalen måste beräknas genom att jämföra det normalvärde som fastställts i Kazakstan med exportpriserna från Kazakstan. De hävdade även att kommissionen hade jämfört normalvärden och exportpriser som fastställts under olika tidsperioder. De ansåg att justeringen av normalvärdet för inflation hade gjorts med hänvisning till offentliggjorda priser på björkplywood i ett tredjeland, närmare bestämt Ryssland, och således inte återspeglade marknadsförhållandena i Kazakstan. Båda företagen hävdade även att kommissionen hade jämfört normalvärden och exportpriser i olika handelsled. Slutligen hävdade de att kommissionen inte tog hänsyn till produktkontrollnummer i dumpningsberäkningarna.

(82) Kommissionen klargjorde att det förvisso felaktigt stod ”införa […] på” i stället för ”utvidga […] till” i följebrevet. Det var dock bara ett skrivfel. I själva dokumentet om utlämnande av uppgifter var det tydligt det rörde sig om slutsatser på grundval av vilka kommissionen hade för avsikt att utvidga de antidumpningstullar som införts på import från Ryssland till att omfatta import från Kazakstan och Turkiet, och inte om att införa nya antidumpningstullar. Såsom anges i artikel 13.1 i grundförordningen är det grundläggande villkoret att det ska finnas bevis för dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare fastställts för den likadana produkten. På grundval av detta baserades normalvärdet på det normalvärde som fastställdes under den ursprungliga undersökningen rörande import från Ryssland, vederbörligen justerat efter inflation, vilket jämfördes med exportpriser från Kazakstan som justerats till nivån fritt fabrik. Detta gjordes på landsomfattande nivå. Det finns inget krav i artikel 13 i grundförordningen på att göra en sådan jämförelse på nivån för enskilda produkttyper. Kommissionen avvisade således dessa påståenden.

3. ÅTGÄRDER

(83) På grundval av ovanstående undersökningsresultat drog kommissionen slutsatsen att de antidumpningsåtgärder som införts på import av plywood med ursprung i Ryssland kringgås genom import av den undersökta produkten avsänd från Kazakstan och Turkiet.

(84) I enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen bör därför de gällande antidumpningsåtgärderna utvidgas till att även omfatta import av den undersökta produkten.

(85) I enlighet med artikel 13.1 andra stycket i grundförordningen är den åtgärd som ska utvidgas den som fastställs i artikel 1.2 i genomförandeförordning (EU) 2021/1930 för ”alla övriga företag”, dvs. en slutgiltig antidumpningstull på 15,8 % som bör tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull.

(86) I enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen, i vilken det föreskrivs att eventuella utvidgade åtgärder bör tillämpas på import till unionen som varit föremål för registrering i enlighet med förordningen om inledande, bör tull tas ut på den registrerade importen av den undersökta produkten.

(87) Både Favorit och SFK begärde att det i en förordning om utvidgning av tullarna specifikt bör nämnas att eventuella uppgifter om kringgående som fastställs inom ramen för denna undersökning inte bör tolkas som eller antyda att kringgående har konstaterats i den mening som avses i EU:s restriktiva åtgärder med anledning av Rysslands invasion av Ukraina.

(88) Kommissionen bekräftade att undersökningens rättsliga grund utgjordes av grundförordningen, i synnerhet artikel 13, och att de slutsatser som det redogörs för i denna förordning avser kringgående av de antidumpningstullar som infördes på import av björkplywood från Ryssland i november 2021.

4. **ANSÖKNINGAR OM BEFRIELSE FRÅN TULL**

(89) Såsom nämns i avsnitt 1.7 ovan bedömde kommissionen ansökningar om befrielse från tull från de exporterande producenterna i Kazakstan och Turkiet.

4.1 **Kazakstan**

4.1.1 *Slutsatser rörande Favorit*

(90) I samband med kontrollbesöket på plats hos Favorit och dess närstående företag konstaterade kommissionens avdelningar att Favorits räkenskapshandlingar inte var tillförlitliga, eftersom deras riktighet inte kunde bekräftas av något dokument som genomgått oberoende granskning. Till följd av detta kunde kommissionen inte på ett tillförlitligt sätt fastställa omfattningen av Favorits verksamhet utifrån något officiellt dokument, och detta även på grund av avsaknaden av årsbokslut som genomgått oberoende granskning. Räkenskapshandlingarna gjorde det inte möjligt för kommissionen att på ett tillförlitligt sätt fastställa de totala inköpen av insatsvaror, de totala inköpen av den färdiga produkten, den totala produktionen eller de totala försäljningsvolymerna. Alla dessa uppgifter är nödvändiga för att bedöma en ansökan om befrielse från tull enligt artikel 13.4 i grundförordningen. Den information som inte kunde verifieras rörde en stor del av inköpen av insatsvarorna och den berörda produkten, inbegripet kvantiteter och värden när det gäller inköp och återförsäljning av rysk björkplywood och ryskt faner samt information om kostnader och försäljning. Följaktligen kunde inte kommissionen fastställa och bekräfta fullständigheten hos uppgifterna om volym av och källa till den björkplywood som exporterades till unionen, och kunde således inte bekräfta huruvida all björkplywood som köptes in av Favorit i Ryssland uteslutande såldes på den inhemska marknaden såsom Favorit hävdade.

(91) Därefter analyserade kommissionen huruvida det var möjligt att använda vissa av uppgifterna från Favorit, på grundval av artikel 18.3 i grundförordningen. I artikel 18.3 i grundförordningen föreskrivs att även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i varje avseende bör de inte lämnas utan beaktande, under förutsättning att eventuella brister inte är sådana att de gör det orimligt svårt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande, att uppgifterna lämnas på ett korrekt sätt i god tid och är kontrollerbara och att parten har handlat efter bästa förmåga. I enlighet med fast rättspraxis framgår det av bestämmelsens lydelse att dessa fyra villkor är kumulativa. Om ett av dem inte är uppfyllt är bestämmelsen följaktligen inte tillämplig och uppgifterna i fråga ska inte beaktas ([17]).

(92) I det aktuella fallet ansåg kommissionen att de uppgifter som Favorit lämnat som helhet inte kunde betraktas som kontrollerbara. I avsaknad av tillförlitliga räkenskaper kunde volym av och källa till den plywood som Favorit sålde på unionsmarknaden inte fastställas på ett tillförlitligt sätt. Att endast delvis använda de uppgifter som Favorit lämnat gjorde det därför inte möjligt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt undersökningsresultat om huruvida Favorit sålde vidare den björkplywood som köpts in i Ryssland till unionsmarknaden eller inte.

(93) Kommissionen beaktade även andra faktorer, såsom avsaknaden av separata lager, eller åtminstone tydligt åtskilda utrymmen och/eller märkning av den färdiga produkten, för egenproducerad och köpt björkplywood, och faktumet att björkplywood som var avsedd för den inhemska marknaden inte hade någon märkning alls samt avsaknaden av kontrollerbar bokföring av lagerförändringar i företagets lagerlokaler. Företaget köpte större delen av den ryska björkplywooden via inhemska handlare, och volymen kunde således inte fastställas på något tillförlitligt sätt i och med att inköpen i fråga inte registrerades i något officiellt dokument. Återförsäljningen skedde via tre handlare: två i Kazakstan och en utanför Kazakstan. Handlaren utanför Kazakstan, som sålde vidare den björkplywood den köpt av Favorit till unionen, hade enligt uppgift inte några granskade räkenskaper, och således kunde uppgifterna om volymer av och särdrag hos de produkter som sålts vidare inte kontrolleras mot några officiella dokument. På grund av kombinationen av alla dessa faktorer ansåg kommissionen att alla de uppgifter som Favorit lämnat måste avvisas.

(94) På grundval av detta informerade kommissionens avdelningar Favorit om avsikten att tillämpa artikel 18.1 i grundförordningen och grunda sina slutsatser på ”tillgängliga uppgifter” som används för landet som helhet (och som sammanfattas i avsnitt 2).

([17]) Se domen av den 19 mars 2015, City Cycle Industries/Council, T 413/13, ej offentliggjord, EU:T:2015:164, punkt 120 och där angiven rättspraxis.

(95) Favorit höll inte med om dessa slutsatser. Företaget ansåg att det inte fanns någon grund för att tillämpa varken artikel 18.1 eller 18.3 i grundförordningen, eftersom det samarbetade till fullo i undersökningen och eftersom det tillhandahöll alla de nödvändiga uppgifter som kommissionen begärde samt att det med framgång hade visat att det inte omlastade björkplywood med ursprung i Ryssland till unionen.

(96) Favorit hävdade att företaget var en faktisk producent och att det hade gjort stora ansträngningar för att besvara frågeformuläret, vilket försvårades av att företaget inte hade några årsbokslut och av begränsningarna i dess redovisningssystem.

(97) Efter utlämnandet av uppgifter upprepade Favorit att kommissionen inte tagit hänsyn till faktumet att företaget hade svårigheter på grund av att det var ett litet företag med ett begränsat antal anställda och att kommissionen ställde orealistiska krav, exempelvis på årsbokslut som genomgått oberoende granskning, inom 37 dagar efter inledandet.

(98) Favorit lyfte vidare fram det faktum att det inte fanns någon skyldighet enligt kazakstansk lagstiftning att inneha årsbokslut samt att kommissionen var medveten om Favorits svårigheter i fråga om bokföringen men trots detta gick vidare med undersökningen och genomförde kontrollen på plats. Favorit hävdade att kommissionen, när den analyserar uppgifterna, bör tillämpa en objektiv standard för att fastställa redovisningsuppgifternas tillförlitlighet, och företaget hänvisade till artikel 15 i antidumpningsavtalet som föreskriver att särskild hänsyn måste tas till WTO-medlemmar som är utvecklingsländer och att kommissionen således inte kan tillämpa IFRS-standarder eller andra globala standarder. Företaget hänvisade till ett fall med en algerisk producent där kommissionen hade tillämpat denna artikel på grund av att producenten inte hade några räkenskapshandlingar för halva undersökningsperioden ([18]).

(99) Kommissionen ifrågasatte inte faktumet att Favorit även producerade sin egen björkplywood, men såsom beskrivs ovan i skälen 90–93 grundades tillämpningen av artikel 18 på en kombination av faktorer. Kontrollen på plats syftade inte enbart till att undersöka redovisningsuppgifternas tillförlitlighet utan även till att kontrollera andra uppgifter som endast kunde kontrolleras på plats, bland annat förekomsten av faktisk produktion, lager av insatsvaror, bokföring som kanske endast finns i pappersformat, fysisk plats för björkplywoodlagret samt åtskillnad mellan den egna produktionen och den björkplywood som köpts in i Ryssland. Kommissionen betonade vidare att faktumet att kontrollbesöket ägde rum inte innebar att uppgifterna skulle godtas. Kommissionen höll således inte med om att faktumet att uppgifterna inte avvisades från början innebar att kommissionen var tvungen att godta uppgifterna i fråga.

(100) Kommissionen noterade vidare att den inte krävde att företag skulle tillhandahålla årsbokslut om sådana inte existerade och inte krävdes enligt nationell lagstiftning, och kommissionen krävde inte heller att de uppgifter som skulle lämnas överensstämde med IFRS-standarder eller andra redovisningsstandarder om sådana krav inte fanns enligt nationell lagstiftning i landet i fråga. Anledningen till att artikel 18 tillämpades var således inte att Favorits redovisning inte följde gängse redovisningsstandarder, utan snarare faktumet att Favorits räkenskapshandlingar inte var tillförlitliga och inte gjorde det möjligt att kontrollera riktigheten hos de uppgifter som Favorit lämnat tillsammans med ansökan om befrielse från tull. Till följd av detta kunde Favorit inte bevisa att företaget inte var involverat i kringgående.

(101) Utan att det påverkar tillämpningen av principen att antidumpningsåtgärders lagenlighet bör bedömas med hänvisning till tillämplig lag, och inte med hänvisning till påstådd tidigare administrativ praxis, noterade kommissionen vidare att den i fallet med den algeriska producenten beslutade ”att använda uppgifter från företaget när dessa ansågs tillräckligt tillförlitliga och i den mån som de inte i betydande grad påverkade resultatet av undersökningen” ([19]). Slutsatsen angående Favorits uppgifter var en helt annan än när det gäller den algeriska producentens situation – kommissionen ansåg inte att Favorits uppgifter var tillräckligt tillförlitliga för någon del av undersökningsperioden, och deras riktighet hade en direkt påverkan på resultatet. Kommissionen konstaterade således att Favorits argument var ogrundat.

([18]) Kommissionens förordning (EG) nr 617/2000 av den 16 mars 2000 om införande av preliminära antidumpningstullar på import av karbamidammoniumnitratlösningar med ursprung i Demokratiska folkrepubliken Algeriet, Republiken Vitryssland, Republiken Litauen, Ryska federationen och Ukraina och om preliminärt godtagande av ett åtagande från en exporterande tillverkare i Demokratiska folkrepubliken Algeriet (EGT L 75, 24.3.2000, s. 3), skäl 10.

([19]) Kommissionens förordning (EG) nr 617/2000, skäl 10.

(102) Favorit ansåg även att artikel 18-skrivelsen inte preciserade exakt vad som föranledde tillämpningen av artikel 18.1 och 18.3 i grundförordningen. Företaget hävdade att det hade lämnat alla de uppgifter som begärts, och att artikel 18.1 således inte var tillämplig. Det ansåg även att kommissionen inte kunde tillämpa artikel 18.3 i grundförordningen enbart på grund av att Favorits uppgifter inte var fullkomliga i varje avseende. Slutligen hade kommissionen fel i det avseendet att artikel 18.1 var tillämplig på grund av att villkoren i artikel 18.3 inte var uppfyllda. Företaget ansåg att artikel 18.1 och 18.3 behandlar olika situationer och att den enas tillämplighet inte är avhängig av den andra.

(103) Vidare hävdade Favorit att kommissionens avsikt att bortse från Favorits uppgifter i deras helhet uppenbart strider mot punkt 3 i bilaga II till antidumpningsavtalet. Företaget hänvisade till överprövningsorganets rapport angående *US – Hot-Rolled Steel* ([20]) där det anges att undersökande myndigheter enligt punkt 3 i bilaga II ska använda uppgifter om tre villkor är uppfyllda, närmare bestämt att dessa uppgifter går att kontrollera, är vederbörligen överlämnade så att de kan användas i undersökningen utan större svårigheter samt är överlämnade i tid. Om dessa villkor är uppfyllda har de undersökande myndigheterna således inte rätt att avvisa uppgifter som lämnats när de ska fatta ett beslut. Favorit hävdade att villkoren var uppfyllda i detta fall, eftersom kommissionen kontrollerade flera dokument som visade på att kringgående inte förekom. I och med att kommissionen begärde att uppgifterna skulle stämmas av mot råbalansen och Favorit och dess närstående företag gjorde detta, var kommissionen skyldig att ta dessa uppgifter i beaktande innan den använde sig av tillgängliga uppgifter. Favorit upprepade liknande argument efter utlämnandet av uppgifter.

(104) Kommissionen upprepade att det i detalj redogjordes för skälen att tillämpa artikel 18 i grundförordningen i artikel 18-skrivelsen. De uppgifter som samlats in under kontrollbesöket nämndes dessutom i den uppdragsrapport som delades med företaget efter kontrollbesöket. I och med att de uppgifter som lämnats uppenbarligen inte var kontrollerbara, såsom beskrivs i skälen 90–93 ovan, drog kommissionen slutsatsen att villkoren för att tillämpa artikel 18.3 inte var uppfyllda ([21]) och grundade sina slutsatser enbart på artikel 18.1 i grundförordningen, inte på både artikel 18.1 och 18.3 som Favorit hävdade.

(105) Favorit hävdade vidare att företaget i tillräcklig grad visat att det inte var involverat i kringgående, vilket kommissionen hade kunnat kontrollera. Alla uppgifter överensstämde med företagets ERP-system ([22]), vilket enligt Favorit inte kunde ändras retroaktivt. Företaget ansåg dessutom att kommissionen även visuellt kunde bekräfta att det som lastades på för unionsmarknaden var detsamma som det som fanns i företagets lager i Uralsk. Favorit upprepade liknande argument efter utlämnandet av uppgifter.

(106) Kommissionen ansåg att uppgifter som lämnas av parter måste vara kontrollerbara, tillförlitliga och således användbara, och läggas fram på ett sätt som gör att de kan kontrolleras mot granskade räkenskaper och register hos det företag som lämnar uppgifterna eller andra officiella dokument. När det gäller Favorit konstaterades det dock att uppgifterna inte var kontrollerbara, inte var tillförlitliga och inte var användbara, och att det inte kunde bevisas att de var riktiga. Kommissionen höll således inte med om att Favorit hade bevisat att företaget inte var involverat i kringgående och närmare bestämt att det inte sålde vidare rysk björkplywood till unionen.

([20]) Rapport från WTO:s överprövningsorgan, *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan*, WT/DS184/AB/R, punkt 80.

([21]) Kommissionen undersökte om ”bristerna inte var sådana att de gjorde det orimligt svårt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt undersökningsresultat, om uppgifterna hade lämnats på ett korrekt sätt i god tid och var kontrollerbara och om parten hade handlat efter bästa förmåga”. Om så bara ett av dem inte är uppfyllt är bestämmelsen följaktligen inte tillämplig och uppgifterna i fråga kan inte tas i beaktande (se domen av den 19 mars 2015, City Cycle Industries/rådet, T 413/13, ej offentliggjord, EU:T:2015:164, punkt 120 och där angiven rättspraxis).

([22]) ERP står för ”Enterprise Resource Planning” (företagsresursplanering) och är en programvara för registrering av ett företags affärsverksamhet.

(107) Kommissionen noterade dessutom att den kvantitet rysk björkplywood som Favorit köpt in var betydande och utgjorde [10–40 %] av företagets försäljning, vilket ligger nära den kvantitet som Favorit exporterade till unionen. På grund av avsaknaden av tillförlitlig och kontrollerbar bokföring där återförsäljning registrerats kunde dock inte kommissionen, såsom förklaras ovan, bekräfta varken kvantiteter av eller destination för den ryska björkplywooden. Favorit sålde vidare plywooden via handlare i Kazakstan och en handlare utanför Kazakstan, och Favorit hävdade att officiellt granskade räkenskaper inte krävdes för dessa. Dessa försäljningskanaler via handlare gjorde det möjligt för Favorit att exportera till unionen, såsom förklarades i samband med kontrollbesöket. Inköp av ryska insatsvaror i syfte att producera plywood och försäljning av björkplywood via handlare kunde heller inte kontrolleras mot något officiellt dokument eller dokument som genomgått oberoende granskning.

(108) Favorits redovisning var således inte fullständig och kunde inte kontrolleras. Kommissionen noterade även att argumentet att ERP-systemet inte kunde ändras retroaktivt inte var grundat på någon konkret bevisning, utan snarare var ett påstående från företagets sida som inte kunde kontrolleras. Kommissionen kunde i varje fall inte kontrollera att det som fanns i ERP-systemet rörde alla Favorits transaktioner.

(109) Vidare noterade kommissionen att det inte fanns någon bokföring eller annan bevisning som vid besöket på lagret i Zubovsk, i företagets lokaler och på lagret i Uralsk gjorde det möjligt att bekräfta att björkplywood avsedd för unionen och björkplywood avsedd för den inhemska marknaden hölls åtskilda. Vid den tidpunkt då besöket gjordes hölls ett mycket litet lager, och endast en del av det var märkt. Varken i Zubovsk eller i lagret i Uralsk kunde företaget visa upp bokföring av lagerförändringar med uppgifter om björkplywoodens ursprung och destination. I Zubovsk hävdade man dock att den (enda) anställda som arbetade i lagret visste om vilken björkplywood som skulle lastas, och därför behövdes inga register eller någon märkning av den björkplywood som var klar för försäljning. I Uralsk fördes enligt uppgift heller inga register, trots att lagret delades med andra företag. Kommissionen godtog således inte Favorits argument att faktumet att paket med märkning om att de var avsedda för unionen liknade de som kommissionen kunde se i lagret i Uralsk utgjorde bevisning för att den plywood som såldes till unionsmarknaden producerades av Favorit. Eftersom det enligt uppgift inte fördes något register i något lager, och eftersom det inte fanns separata utrymmen för Favorits produktion och för rysk plywood, kunde företaget tvärtom inte visa att det som exporterades till unionen endast utgjordes av dess egen produktion.

(110) Favorit hävdade vidare att företaget enbart hade en uppsättning räkenskaper som användes för samtliga ändamål, inbegripet skatteredovisning. Favorit hävdade att alla inköp registrerades i dess redovisningssystem och rapporterades i skatteredovisningen. Dessutom hävdade Favorit att bristerna i räkenskaperna som rörde uppgifternas tillförlitlighet och kontrollerbarhet inte var relevanta för att bedöma ansökan om befrielse från tull. Favorit hävdade att ansökningar om befrielse, enligt domstolen i målet Maxcom ([23]), bör beviljas om de är tillbörligt motiverade och om de visar att exportörer som lämnar in en ansökan inte har deltagit i kringgående. Företaget hävdade att domstolen inte begränsade detta till en viss typ av bevis som ska lämnas för att uppfylla det relevanta rättsliga kravet. I synnerhet var företaget av den åsikten att det inte fanns något krav på att sökandena skulle ha årsbokslut, granskade årsbokslut eller ”officiell redovisning” samt att vilken bevisning som helst borde vara fullt tillräcklig.

(111) Kommissionen höll inte med om att bara en uppsättning räkenskaper fördes. Favorits räkenskaper som användes för skatteredovisning var heller inte fullständiga. I och med att räkenskaperna normalt sett borde inbegripa inköp och återförsäljning av rysk björkplywood höll kommissionen inte med om att deras tillförlitlighet var irrelevant för att bedöma ansökan om befrielse. Kommissionen erinrade om att beslutet att tillämpa artikel 18 grundades på ett antal faktorer, som beskrivs närmare i skälen 90–93, och inte på ett enda specifikt bevis. Kommissionen avvisade därför påståendet att bristerna i räkenskaperna var irrelevanta.

([23]) Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 januari 2017, förenade målen C-247/15 P, C-253/15 P och C-259/15 P, punkt 58.

(112) Favorit hävdade även att frågeformuläret och skrivelsen före kontrollen innehöll ett krav på att göra samtliga avstämningar mot råbalansen och mot elektroniska räkenskaper, vilket Favorit gjorde. Företaget ansåg att kommissionen hade underlåtit att ”i detalj precisera” att Favorit dessutom skulle koppla uppgifterna till någon ”officiell redovisning”. Företaget hävdade även att kommissionen hade underlåtit att förklara hur uppgifterna skulle sammanställas. Företaget ansåg därför att kommissionen hade underlåtit att ta hänsyn till de verkliga svårigheter som det hade haft (såsom avsaknaden av årsbokslut) och som det hade informerat kommissionen om. Det ansåg att kommissionen därför inte kunde klandra Favorit för dess påstått bristande samarbetsvilja.

(113) Kommissionen höll inte med. Den angav i detalj vilka uppgifter som erfordrades och hur uppgifterna borde sammanställas i frågeformuläret. Det låg även i linje med dess gängse praxis att kontrollera uppgifternas riktighet genom att dubbelkontrollera dem mot bland annat officiella räkenskaper, skattedeklarationer eller register som förs i fabriken. Favorit kunde dock inte tillhandahålla en avstämning mot något officiellt dokument eller dokument som genomgått oberoende granskning. Kommissionen erinrade även om att skälet att tillämpa artikel 18 inte var att Favorit vägrade att lämna uppgifter som begärdes, utan snarare berodde på de omständigheter som förklaras i detalj i skälen 90–93. Kommissionen avvisade således detta påstående.

(114) Favorit hävdade att företaget under kontrollbesöket stämde av inkomsterna i skatteredovisningsmodulen mot inkomsterna i mervärdesskattedeklarationerna, och att det även stämde av inkomsterna mot modulen för administration och skatteredovisning. Avstämningen visade att de båda uppsättningarna uppgifter kom från samma räkenskaper och således var tillförlitliga, korrekta och kontrollerbara. Artikel 18-skrivelsen var således uppenbart felaktig och orimlig i och med påståendet att det fanns problem när det gäller avstämningen, och den stred även mot punkt 1 i bilaga II till antidumpningsavtalet.

(115) Kommissionen noterade att enbart en del av räkenskaperna hade stämts av mot officiella dokument och att de således inte kunde utgöra bevis för att företaget redovisade resten av uppgifterna på ett korrekt sätt. Kommissionen höll således inte med om att uppgifterna måste godtas på grund av att en del av verksamheten överensstämde med den officiella redovisningen. Såsom förklaras ovan ledde faktumet att inte alla uppgifter kunde stämmas av till att de uppgifter som Favorit lämnat ifrågasattes. Kommissionen avvisade därför påståendet.

(116) Favorit hävdade vidare att artikel 18-skrivelsen inte förklarade vilka tillgängliga uppgifter som kommissionen hade för avsikt att använda och huruvida sådana tillgängliga uppgifter baserades på Favorits uppgifter eller något annat. Det fanns dock inga uppgifter som tydde på att Favorit var involverat i omlastning eller andra former av kringgående. Även om artikel 18.1 var tillämplig skulle de enda uppgifter som på ett rimligt sätt kunde ersätta de uppgifter som saknas vara de uppgifter som Favorit tillhandahållit. En extrapolering av de landsomfattande slutsatserna om kringgående till Favorit var enligt företaget orimlig, eftersom ett sådant urval av uppgifter tydligt skulle syfta till att straffa en icke-samarbetsvillig part, vilket inte var fallet när det gäller Favorit.

(117) Favorit ansåg även att varje försök att dra negativa slutsatser av det påstått bristande samarbetet var olagligt enligt artikel 6.8 i antidumpningsavtalet liksom artikel 48 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Företaget hävdade att kommissionen, i linje med avgörandet i *Mexiko-Anti-dumping Measures on Rice* och panelrapporten *China-GOES*, måste fastställa ”bästa tillgängliga uppgifter”, vilka inte bara måste vara riktiga eller användbara per se utan ”de mest passande” eller ”mest lämpliga”, och att det bristande samarbetet inte motiverar negativa slutsatser ([24]). Favorit upprepade samma argument efter utlämnandet av uppgifter.

([24]) Rapport från WTO:s överprövningsorgan, *Mexiko – Anti-Dumping Measures on Rice*, WT/DS295/AB/R, punkt 289, och *Panel Report, China – GOES*, WT/DS414/R, punkt 7.302.

(118) Kommissionen upprepade att Favorits uppgifter inte kunde användas som grund för slutsatserna. Såsom förklaras ovan var de uppgifter som företaget lämnat inte kontrollerbara, och kunde således inte ens användas enligt artikel 18.3 i grundförordningen. Såsom bekräftats av domstolen ankommer det på varje enskild producent/exportör att visa att dess specifika situation motiverar befrielse med stöd av artikel 13.4 i grundförordningen ([25]). Kommissionen drog följaktligen slutsatsen att Favorit inte hade visat att det var en faktisk producent som inte var involverad i kringgående. Under dessa omständigheter hade kommissionen, linje med dess tidigare praxis, inte något annat val än att grunda sig på landsomfattande slutsatser om kringgående. I artikel 18.6 i grundförordningen fastställs även att om en part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar kan resultatet ”utfalla mindre gynnsamt […] än om denne hade samarbetat”. Faktumet att tillämpningen av de landsomfattande slutsatserna på Favorit skulle vara mindre gynnsamt för Favorit syftade därmed inte till att straffa Favorit, utan var det enda alternativet och en konsekvens av faktumet att dess uppgifter inte kunde användas.

(119) Vidare hävdade Favorit att företaget hade tillhandahållit resultaträkningar för handlarna i Kazakstan genom vilka det exporterade, och att kommissionen således kunde genomföra en fullständig kontroll och avstämning. Företaget hävdade även att handlarna i fråga inte hade någon skyldighet att tillhandahålla granskade räkenskaper. Favorit påstod även att kommissionen hade fel när den menade att företaget inte hade lämnat en resultaträkning för handlaren utanför Kazakstan. Företaget upprepade även att handlaren utanför Kazakstan inte var skyldig att inneha granskade räkenskaper.

(120) Kommissionen noterade att handlarnas resultaträkningar enbart återspeglade en del av Favorits verksamhet och således inte utgjorde bevis för att samtliga uppgifter som Favorit lämnat var korrekta. Räkenskaperna för handlaren utanför Kazakstan täckte enbart en del av Favorits försäljning, och kunde heller inte användas för att fastställa om Favorits räkenskaper var riktiga. Kommissionen avvisade därför påståendet.

(121) Favorit hävdade vidare att enligt kommissionens fasta praxis leder inte bristande samarbete inom ramen för en undersökning om kringgående till att kommissionen automatiskt konstaterar att kringgående har förekommit eller helt bortser från de uppgifter som lämnats. Företaget hänvisade till undersökningen rörande glasfibermaterial från Marocko där en producent ansågs icke-samarbetsvillig på grund av sju problem men kommissionen ändå godtog dess uppgifter ([26]), och en undersökning rörande kumarin från Indien ([27]) där ett företag vilseledde kommissionen vad gäller anknytningen till dess handelsföretag, men artikel 18 i grundförordningen inte tillämpades. Det ansåg därför att kommissionens avsikt att använda tillgängliga uppgifter och dess avsikt att avvisa dess uppgifter utgjorde en kränkning av principen om icke-diskriminering som kräver att liknande situationer behandlas på samma sätt. Favorit hävdade vidare att dess situation liknade situationen i Maxcom-domen, och att inga slutsatser om kringgående från Favorits sida därför kunde dras med hänvisning till det landsomfattande kringgåendet. Företaget ansåg att det hade lagt fram bevis för att det inte var involverat i kringgående, och att kommissionen därför inte kunde tillämpa de landsomfattande slutsatserna på dess situation.

([25]) Se exempelvis domen av den 26 januari 2017, Maxcom/Chin Haur Indonesia, C-247/15 P, C-253/15 P och C-259/15 P, EU:C:2017:61, punkt 59.

([26]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/302 av den 24 februari 2022 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) 2020/492, ändrad genom genomförandeförordning (EU) 2020/776, på import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial som avsänds från Marocko, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Marocko eller inte, samt om avslutande av undersökningen beträffande eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som infördes genom genomförandeförordning (EU) 2020/492 på import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Egypten, som avsänds från Marocko, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Marocko eller inte (EUT L 46, 25.2.2022, s. 49).

([27]) Rådets förordning (EG) nr 2272/2004 av den 22 december 2004 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 769/2002 på import av kumarin med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av kumarin avsänd från Republiken Indien eller Konungariket Thailand oavsett om den deklarerats ha ursprung i Republiken Indien eller Konungariket Thailand eller inte (EUT L 396, 31.12.2004, s. 18), skälen 11 och 12.

(122) Kommissionen konstaterade att slutsatser dras från fall till fall, och såsom förklaras utförligt ovan togs i detta fall vederbörlig hänsyn till huruvida det inte gick att använda hela uppsättningen uppgifter eller enbart en viss uppgift, huruvida de uppgifter som saknades hade en väsentlig inverkan på undersökningsresultatet och huruvida kommissionen kunde komma fram till ett rimligt undersökningsresultat utan uppgifterna. Omständigheterna i de ärenden som Favorit nämnde var dessutom helt annorlunda i många avseenden. I synnerhet hade de berörda företagen i de andra ärendena en annan affärsmodell, och det fanns inget problem med att det saknades granskade årsbokslut. Kommissionen höll därför inte med om att samma tillvägagångssätt måste följas i detta fall på grund av att uppgifterna inte avvisades helt och hållet i de ovannämnda fallen. Kommissionen ansåg därför att påståendet var ogrundat. Kommissionen höll heller inte med om att det fanns kontrollerade bevis för att Favorit inte var involverat i kringgående – avsaknaden av tillförlitliga och kontrollerbara uppgifter gjorde det inte möjligt för företaget att visa att kringgående inte förekom.

(123) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det var nödvändigt att grunda resultaten rörande Favorit på tillgängliga uppgifter i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen samt att Favorit inte hade visat att det var en producent som inte var involverad i kringgående i den mening som avses i artikel 13.4 i grundförordningen. Kommissionen avslog därför ansökan om befrielse från tull.

(124) Favorit upprepade samma påståenden efter utlämnandet av uppgifter. Företaget upprepade att det hade visat att det inte omlastade rysk björkplywood, och att kommissionen agerade i strid med antidumpningsavtalet och grundförordningen. Företaget hävdade i huvudsak att det hade tillförlitliga räkenskaper, att de uppgifter som lämnats var kontrollerbara, att dess egen produktion hölls tydligt åtskild från tredje parters produktion i lagren och att det bara hade en uppsättning räkenskaper. Det hävdade på nytt att kommissionen hade kontrollerat alla uppgifter.

(125) Favorit hävdade dessutom att kommissionen hade underlåtit att ta hänsyn till de svårigheter företaget hade på grund av att det är ett litet företag i ett utvecklingsland. Det upprepade även att användningen av tillgängliga uppgifter hade en negativ inverkan på Favorit, i strid med artikel 6.8 i antidumpningsavtalet.

(126) Kommissionen ansåg att alla de argument som Favorit framförde redan behandlats i detalj i skälen 91–122. Slutsatsen i skäl 123 bekräftades, eftersom inga nya synpunkter av vikt lades fram.

4.1.2 *Slutsatser rörande Semipalatinsk*

(127) I svaret på frågeformuläret angav Semipalatinsk att inga av insatsvarorna i form av pressat trä var ryska. Under kontrollbesöket upptäckte dock kommissionen att det pressade träet från en leverantör var från Ryssland, samtidigt som ursprunget för de inköp som gjorts från Semipalatinsks största leverantör inte kunde fastställas. Denna information var nödvändig för att på grundval av artikel 13 i grundförordningen fastställa den procentandel som insatsvarorna av ryskt ursprung utgjorde i produktionen av björkplywood och således nödvändig för att bedöma ansökan om befrielse från tull.

(128) Dessutom kunde arbetskraftskostnaderna för beräkningen av värdeökningen, såsom krävs enligt artikel 13 i grundförordningen, inte fastställas av kommissionens avdelningar på grund av att Semipalatinsk inte hade inkluderat alla anställda i tabellen över tillverkningskostnaden i och med att de betalades kontant och därmed inte fanns med i den officiella redovisningen.

(129) Vidare lämnade Semipalatinsk inte fullständiga svar på frågeformuläret för dess närstående företag RKD LLP och RKD Latvia i tid. Besvarade frågeformulär för dessa närstående företag begärdes både i frågeformuläret och de efterföljande skrivelserna om ofullständigt svar samt i ett e-postmeddelande av den 27 november 2023, före kontrollbesöket. Under kontrollbesöket lämnade Semipalatinsk endast ofullständiga uppgifter för RKD LLP, och när det gäller RKD Latvia lämnades vissa ofullständiga uppgifter efter kontrollbesöket. I båda fallen hindrades kommissionens tjänstemän från att göra en fullständig och skälig kontroll på plats på grund av att uppgifterna om de närstående företagen inte hade lämnats i tid.

(130) Under kontrollbesökets sista dag kunde kommissionens tjänstemän dessutom inte utföra de slutliga kontrollerna, t.ex. kontroll av kontakter med leverantörer, kunder och närstående företag.

(131) Semipalatinsk lämnade inte någon heltäckande översikt över kontakterna med den huvudsakliga leverantören, trots att detta begärdes av kommissionens avdelningar. Det lämnades inte ut något särskilt e-postkonto som används för att kommunicera med Semipalatinsks leverantörer och kunder under kontrollbesöket. Trots detta påträffade kommissionens tjänstemän meddelanden som gav upphov till tvivel om hur tillförlitliga Semipalatinsks påståenden om dess affärsförbindelser var.

(132) Undersökningen visade att RKD LLP:s och Semipalatinsks lager fanns i samma lokaler. Märkningen av produkterna sköttes manuellt, och märkningen innehöll inte identifieringsuppgifter om partiet eller en QR-kod/streckkod som skulle göra det möjligt att spåra produktionen. Bredvid Semipalatinsks lager fanns det dessutom lagerlokaler och ett externt lagerutrymme för rysk björkplywood som köpts in av RKD LLP för återförsäljning. Således kunde inte kommissionens tjänstemän få de garantier som behövdes när det gäller RKD LLP:s verksamhet inom handeln med rysk björkplywood. I en annan lagerlokal kunde kommissionen dessutom inte kontrollera varuförflyttningarna, eftersom det inte fanns några styrkande handlingar eller it-system på plats.

(133) Under kontrollbesöket förklarade Semipalatinsk att det inte fanns tillräckligt med björkträ i Kazakstan för en ekonomiskt sund produktion av björkplywood som var helt och hållet kazakstansk. Därför köpte Semipalatinsk in ryskt ”pressat trä i form av skivor” som insatsvaror, men använde egenproducerat björkfaner av kazakstanskt timmer som yttre lager. Denna insatsvara var den huvudsakliga insatsvaran under undersökningsperioden. Kommissionen kunde dock inte påvisa förekomsten av något lager av denna insatsvara. Semipalatinsk hävdade att det under kontrollbesöken inte fanns några nya beställningar och således inga lager av insatsvarorna i lagerlokalerna. Detta överensstämde dock inte med Semipalatinsks uppgifter om hur stor betydelse denna specifika insatsvara hade för företagets affärsmodell.

(134) På grundval av ovanstående informerade kommissionen Semipalatinsk om avsikten att tillämpa artikel 18.1 i grundförordningen, och grunda sina slutsatser på bästa tillgängliga uppgifter i den mening som avses i den artikeln.

(135) I svaret på artikel 18-skrivelsen hävdade Semipalatinsk att inköpen av insatsvaror i form av pressade träskivor gjordes via kazakstanska leverantörer och att dessa inte hade någon rättslig skyldighet att tillhandahålla ursprungsdokumentation. Vidare betonade Semipalatinsk att uppgifterna om insatsvarornas ursprung inte hade begärts tidigare av kommissionen och att ytterligare bearbetning av denna insatsvara motsvarade en värdeökning på 47 % i förhållande till tillverkningskostnaderna för slutprodukten.

(136) Semipalatinsk hävdade att företaget i samband med kontrollbesöket hade lämnat ut de kontakter som ägt rum med en av dess leverantörer. Företaget vidhöll även att tabellerna i frågeformuläret innehöll tillförlitliga uppgifter och inbegrep samtliga anställda, inbegripet de som får betalt kontant. Dessutom hävdade Semipalatinsk att man hade lämnat tillräckliga uppgifter om de närstående företagen RKD LLP och RKD Latvia. Slutligen påstod Semipalatinsk att RKD LLP och Semipalatinsk har olika lager, eftersom de har olika anställda och separata hyresavtal och lastnings-anläggningar.

(137) Kommissionen avvisade dessa påståenden. Kommissionen efterfrågade insatsvarornas ursprung i både frågeformuläret och i de skrivelser om ofullständigt svar som därefter skickades. Även om Semipalatinsk hade ansträngt sig för att få tag i ursprungsbevis för insatsvaran fick kommissionen inte in aktuella tillförlitliga uppgifter om ursprunget för en betydande del av insatsvaran. Dessutom gjorde kommissionens tjänstemän en ny beräkning av ökningen av de införda delarnas värde genom sammansättningsverksamheten eller färdigställandet, och det var mindre än 1 % av tillverkningskostnaden.

(138) Kommissionen avvisade även påståendet att den under kontrollbesöket hade informerats om e-postkontot via vilket kommunikationen med vissa leverantörer hanterades. Semipalatinsk informerade inte kommissionens tjänstemän om att detta e-postkonto existerade förrän i slutet av kontrollbesöket. Således kunde nödvändiga kontroller inte utföras, och dessutom fanns ingen tillgänglig it-personal som kunde lösa de tekniska problem som uppstod i slutet av kontrollbesöket.

(139) Vidare avvisade kommissionen Semipalatinsks påståenden att man hade lämnat in fullständiga frågeformulär för RKD LLP och RKD Latvia i tid. När det gäller det förstnämnda företaget lämnade Semipalatinsk vissa fragmenterade uppgifter under kontrollbesöket, och när det gäller det sistnämnda lämnade Semipalatinsk vissa fragmenterade uppgifter efter kontrollbesöket. De lämnades inte i tid och var inte fullständiga, och det var alldeles för sent för att kunna kontrollera uppgifterna. Det faktum att det även fanns andra icke-närstående parter i förhållande till RKD Latvia var inte relevant, i och med att RKD Latvia var ett närstående företag och således var tvunget att lämna de begärda uppgifterna. Den 27 november 2023, dvs. en vecka innan kontrollbesöket skulle inledas, informerade kommissionen Semipalatinsk genom en så kallad skrivelse före kontrollen om att företaget inte kunde lämna nya uppgifter under kontrollbesöket. I denna skrivelse förklarades det även att eventuella ändringar av de redovisade uppgifterna efter detta datum kunde leda till att artikel 18 tillämpas. Kommissionen avvisade påståendet att Semipalatinsk lämnat tillförlitliga uppgifter om arbetskraftskostnaderna. Kommissionen noterar att de redovisade arbetskraftskostnaderna i tabellen ”Bilaga 2 – Begäran om uppgifter om kostnader” inkluderade alla anställda, men i och med att en del av dem betalas kontant var det inte möjligt att kontrollera arbetskraftskostnaderna i Semipalatinsks räkenskaper.

(140) Slutligen avvisade kommissionen Semipalatinsks påståenden om att de två företagen har olika lagerlokaler och anställda eftersom det är irrelevant. Kommissionen upprepade att den inte kunde få de garantier som behövdes när det gäller RKD LLP:s verksamhet inom handeln med rysk björkplywood, även om de två företagens lagerlokaler kanske hade separata hyresavtal, lastningsanläggningar och anställda.

(141) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att Semipalatinsk inte hade visat att det rörde sig en producent som inte var involverad i kringgående i den mening som avses i artikel 13.4 i grundförordningen, och att det således var nödvändigt att grunda slutsatserna rörande Semipalatinsk på tillgängliga uppgifter i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen (vilket innebar att de landsomfattande slutsatserna om kringgående skulle tillämpas). Kommissionen avslog därför ansökan om befrielse från tull.

(142) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Semipalatinsk att dess produktionsanläggning varit i drift sedan 2012, vilket var före inledandet av den ursprungliga antidumpningsundersökningen om import av björkplywood från Ryssland. Semipalatinsk hävdade även att företaget hade uppvisat en hög grad av samarbetsvilja gentemot kommissionen under undersökningen, och att kommissionens slutsats att det inte är en faktisk producent av björkplywood var oriktig och falsk.

(143) Kommissionen ansåg att produktionens påstådda startdatum inte hade någon inverkan på undersökningsresultaten rörande Semipalatinsk. Kommissionen medgav att Semipalatinsks personal samarbetat i viss mån under undersökningen och även under kontrollbesöket, men företaget hade inte lämnat nödvändiga uppgifter inom de tidsfrister som föreskrivs i grundförordningen. Därför ansågs Semipalatinsk inte ha visat att det var en faktisk producent som inte var involverad i det fastställda kringgåendet.

(144) Mot bakgrund av ovanstående ansåg kommissionen att Semipalatinsk inte lagt fram något nytt underbyggt påstående i sin inlaga efter utlämnandet av uppgifter samt att samtliga av Semipalatinsks argument behandlats i detalj i skälen 135–140 ovan.

(145) Slutsatsen i skäl 141 bekräftades, eftersom inga nya synpunkter av vikt lades fram.

4.1.3 *Slutsatser rörande Severnyi Fanernyi Kombinat LLP*

(146) I samband med kontrollbesöket hos Severnyi Fanernyi Kombinat LLP och dess närstående företag (SFK) konstaterade kommissionen att SFK inte hade redovisat dess närstående företag i Ryssland. Företaget redovisades som en icke-närstående timmerleverantör. SFK lämnade därför inte in ett besvarat frågeformuläret för det företaget. Under kontrollbesöket konstaterade kommissionen även att SFK hade redovisat ursprunget för ryskt timmer felaktigt (och angett att det var kazakstanskt) i ett antal transaktioner som valts ut som stickprov för detaljerad kontroll ([28]). På grundval av detta ansåg kommissionen att SFK väsentligt hindrade undersökningen genom att lämna oriktiga och vilseledande uppgifter. Eftersom uppgifterna skulle användas för att fastställa den procentandel av insatsvarorna som köptes in i Ryssland och beräkna värdeökningen ansåg kommissionen dessutom att den inte kunde använda SFK:s uppgifter för att fastställa att företaget inte var involverat i kringgående. På grundval av detta informerade kommissionens avdelningar SFK om att de hade för avsikt att bortse från dess uppgifter och tillämpa artikel 18 i grundförordningen.

(147) SFK höll inte med. SFK hävdade att kommissionen borde ha tagit hänsyn till den stora samlade ansträngning som företaget gjort i fråga om samarbete, faktumet att det var en stor arbetsgivare i sin region och faktumet att det var verksamt i ett utvecklingsland. SFK lyfte dessutom fram de ansträngningar som gjorts för att utarbeta ett detaljerat svar på frågeformuläret, trots de begränsade personalresurserna och avsaknaden av granskade årsbokslut, och hänvisade till alla uppgifter och avstämningar som hade lämnats. SFK hävdade även att kommissionen överdrev kraftigt när den påstod att faktumet att anknytningen till det närstående företaget i Ryssland inte redovisats och den felaktiga deklarationen av ursprung för en av transaktionerna i urvalet innebar att SFK lämnade oriktiga eller vilseledande uppgifter och väsentligt hindrade undersökningen. Företaget ansåg att kommissionen hade fel ur rättslig synvinkel och i sak, underlät att uppfylla EU:s skyldigheter inom ramen för WTO, var diskriminerande och åsidosatte det hårda arbete som utförts av personalen inom SFK Group. SFK ansåg även man genom de olika avstämningarna, och såsom kontrollerats av kommissionen under kontrollen på plats, hade visat att man inte var involverad i någon form av kringgående.

(148) SFK ansåg att kommissionens avsikt att helt och hållet bortse från SFK:s uppgifter tydligt stred mot artikel 6.8 och punkt 3 i bilaga II till antidumpningsavtalet. Företaget hänvisade till överprövningsorganets rapport angående *US – Hot-Rolled Steel* ([29]) där det anges att undersökande myndigheter enligt punkt 3 i bilaga II ska använda uppgifter om tre villkor är uppfyllda, närmare bestämt att dessa uppgifter går att kontrollera, är vederbörligen överlämnade så att de kan användas i undersökningen utan större svårigheter samt är överlämnade i tid. Företaget hävdade att de undersökande myndigheterna, om dessa villkor var uppfyllda, inte hade rätt att avvisa uppgifter som lämnats när de skulle fatta ett beslut. Företaget ansåg att villkoren hade uppfyllts i denna undersökning, eftersom kommissionen kontrollerade vart och ett av de dokument som lämnats i tid och som visade på att kringgående inte förekommer. SFK ansåg att kommissionen hade analyserat de uppgifter som SFK lämnat i fel ordning, och hänvisade till *US-Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea)* ([30]). Rätt ordning skulle vara att först beakta alla uppgifter som inkommit som ett direkt svar till kommissionen, och eftersom de lämnade uppgifterna uppfyllde kriterierna i punkt 3 i bilaga II till antidumpningsavtalet hade kommissionen således alla nödvändiga uppgifter för att godta SFK:s ansökan om befrielse från tull.

([28]) Detaljerad information om avvikelserna angavs i den version av artikel 18-skrivelsen som var märkt ”Sensitive” (version med känsliga uppgifter).

([29]) Rapport från WTO:s överprövningsorgan, *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan*, WT/DS184/AB/R, punkt 80.

([30]) WTO-panelrapporten *US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea)*, punkt 7.138.

(149) Kommissionen höll inte med. I motsats till SFK:s påståenden ansåg kommissionen att utebliven redovisning av ett närstående företag i Ryssland och felaktig redovisning av det inköpta timrets ursprung väsentligt hindrade undersökningen. Under rapporteringsperioden köpte SFK björktimmer, faner, harts och björkplywood i Ryssland. Kommissionen var därför tvungen att bedöma den exakta procentandelen insatsvaror från Ryssland i syfte att fastställa om de ryska delarna utgjorde 60 % eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten och om ökningen av de införda delarnas värde uppgick till mer än 25 % av tillverkningskostnaden. Uppgifterna om insatsvarans värde och ursprung hade således en direkt inverkan på bedömningen av ansökan om befrielse från tull. Eftersom svaret på frågeformuläret från det närstående ryska företaget inte kunde kontrolleras, och eftersom SFK:s räkenskaper med avseende på det närstående företaget visade på fler ekonomiska transaktioner än timmerköpen (som företaget förklarade var ”förskottsbetalningar”), kunde kommissionen inte kontrollera kvantiteterna eller värdet av timret och inte heller om det var andra insatsvaror eller den berörda produkten som köptes in. Eftersom svaret på frågeformuläret från det närstående företaget inte lämnades in när så begärdes i början av undersökningen, utan först alldeles i slutet av kontrollbesöket, ansåg kommissionen att uppgifterna om finansiella flöden och varuflöden mellan SFK och dess ryska närstående företag inte kunde kontrolleras. Därför kunde det inte hävdas att svaret lämnades på ett korrekt sätt i god tid eller att uppgifterna var kontrollerbara. Därför var villkoren enligt punkt 3 i bilaga II till antidumpningsavtalet inte uppfyllda.

(150) SFK ansåg vidare att kommissionen inte kunde lämna alla uppgifter som SFK tillhandahållit utan beaktande. Företaget hänvisade till artikel 18.1 i grundförordningen där det fastställs att ”[o]m det framkommer att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter ska dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter får användas”. På grundval av ovanstående ansåg företaget att kommissionen kunde gå vidare med undersökningen genom att använda tillgängliga uppgifter i detta avseende, och således genom att behandla det ryska företaget som ett närstående företag och behandla det felaktigt deklarerade timret som om det var från Ryssland. SFK hävdade att dessa tillgängliga uppgifter dock inte hade någon inverkan på de uppgifter som företaget i övrigt hade lämnat under undersökningens gång och som visade att kringgående inte förekom. SFK ansåg dessutom att kommissionen inte behövde veta vilket land som delarna kom från för att beräkna värdeökningen. Företaget ansåg att det inte spelade någon roll huruvida leverantören var närstående eller inte, eftersom en justering av en insatsvaras internpriser, om en sådan var nödvändig, skulle påverka den totala tillverkningskostnaden på samma sätt och att värdeökningen därför skulle vara densamma. Således byggde artikel 18-skrivelsen på ett tydligt bedömningsfel och stred mot artikel 13.2 i grundförordningen.

(151) Kommissionen höll inte med om att den enda konsekvensen av att ha lämnat oriktiga och vilseledande uppgifter i det aktuella fallet borde vara att behandla det ryska företaget som ett närstående företag och att behandla timret i den felaktigt deklarerade transaktionen i urvalet som om det kom från Ryssland. De oriktiga uppgifterna om timret och faktumet att kommissionen inte kunde kontrollera den ryska närstående leverantören innebar att SFK:s hela uppsättning uppgifter var otillförlitlig. SFK uppgav att det köpte [6–10 %] från den närstående ryska leverantören. Kommissionen kunde inte kontrollera timmerkvantiteterna eller om SFK enbart köpte timmer från företaget och inte direkt köpte den berörda produkten. Kommissionen noterade att SFK i slutet av 2023 hade en utestående skuld till det ryska företaget som motsvarade halva dess omsättning med detta företag. Dessutom köpte SFK även in den berörda produkten från Ryssland under rapporteringsperioden, och den redovisades inledningsvis för kommissionen som ”inte färdigarbetade varor”. Faktumet att SFK inte lämnade svaret på frågeformuläret till kommissionen hade följaktligen en direkt påverkan på resultatet av undersökningen.

(152) Insatsvarornas exakta procentandel av tillverkningskostnaderna var dessutom inte bara relevant för att fastställa procentandelen för insatsvarorna från Ryssland (60 %-kriteriet) utan tillämpas även på värdeökningen (25 %-kriteriet). SFK:s påstående om att värdeökningen skulle vara densamma även om 100 % av insatsvaran kom från Ryssland var således inte korrekt.

(153) SFK hävdade vidare att kommissionen, även om man ponerar att SFK:s samarbete i undersökningen skulle kunna betraktas som allt annat än perfekt, var skyldig att efterleva artikel 18.3 i grundförordningen där följande anges: ”Även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i varje avseende ska de inte lämnas utan beaktande, under förutsättning att eventuella brister inte är sådana att de gör det orimligt svårt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande, att uppgifterna lämnas på ett korrekt sätt i god tid och är kontrollerbara och att parten har handlat efter bästa förmåga.” SFK ansåg att de två punkter som kommissionen tagit upp angående riktigheten i uppgifterna om företagsstrukturen och timrets ursprung inte var sådana att de gjorde det orimligt svårt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande i fråga om att kringgående inte förekom genom vare sig omlastning eller sammansättningsverksamhet/färdigställande. SFK hävdade följaktligen att uppgifterna hade lämnats i god tid, var kontrollerade och återspeglade SFK:s förmåga att samarbeta och därför inte fick lämnas utan beaktande.

(154) Kommissionen upprepade att de uppgifter som redovisats felaktigt och faktumet att frågeformuläret för det ryska närstående företaget inte lämnades in före kontrollbesöket utgjorde problem som väsentligt hindrade kommissionen från att komma fram till ett rimligt tillförlitligt undersökningsresultat. Den felaktiga redovisningen hade också en allvarlig påverkan på undersökningen, och till följd av detta kunde SFK:s uppgifter inte användas. Kommissionen avvisade således detta påstående.

(155) SFK påstod att det var SFK som först upplyste kommissionen om att det fanns en anknytning till det ryska närstående företaget och att det inte var kommissionen som lade fram den uppgiften. Företaget hävdade att det inte fanns några uppgifter i ärendet som tydde på att kommissionen var medveten om att det ryska närstående företaget var ett anknutet företag, och såsom beskrivs i uppdragsrapporten frågade kommissionen SFK om det hade anknutna företag i Ryssland. Och SFK förklarade att det hade ett anknutet företag i Ryssland som köpte in timmer och levererade det till SFK. SFK upprepade samma argument efter utlämnandet av uppgifter. Företaget ansåg att kommissionen hade gjort en felaktig tolkning av omständigheterna. SFK upprepade att det var SFK som först hade lagt fram uppgifterna om det ryska närstående företaget, och att man inte förnekade att det existerade.

(156) Enligt SFK var faktumet att ägaren nämnt att det ryska företaget var ett vilande företag och att SFK inte hade köpt timmer efter 2020 ett misstag som SFK menade var förståeligt i och med att det inte var han som hade fyllt i tabellerna och personen som fyllde i tabellerna inte kände till anknytningen samt eftersom inköpen av timmer från det ryska företaget under rapporteringsperioden bara uppgick till [6–10 %] av alla timmerinköp. SFK hävdade att man inte hade tillräckligt med personal och att all personal hade handlat efter bästa förmåga, och att det som i grunden var ett skrivfel inte kunde betraktas som oriktiga och vilseledande uppgifter. Utelämnandet av det ryska företaget i bolagstabellerna och faktumet att det betecknades som icke-närstående i tabellerna över inköp av timmer var oavsiktligt och helt enkelt ett missförstånd eller ett skrivfel. SFK upprepade samma argument efter utlämnandet av uppgifter. Kommissionen höll inte med om att det var SFK som lagt fram uppgifterna om att det ej redovisade ryska företagets existerade. Tvärtom var det kommissionen som konfronterade företaget med de uppgifter som den upptäckt med avseende på det närstående företaget i Ryssland, en handlare som säljer trävaror, däribland björktimmer, vilket SFK inledningsvis förnekade. När SFK väl erkänt anknytningen uppgav man inledningsvis att företaget var ”vilande” och att man därför hade slutat att köpa in timmer från detta företag för längesedan. Undersökningen visade dock att detta närstående företag i Ryssland var en viktig timmerleverantör för SFK under rapporteringsperioden, och att detta följaktligen gick stick i stäv med företagets förklaringar om att det inte skett några timmerinköp efter 2020. Företaget erkände då att den senaste transaktionen med detta närstående företag ägt rum i april 2023. Det var således inte SFK som lade fram uppgifterna. Kommissionen ansåg även att de felaktiga uppgifterna om att företaget inte var närstående inte kunde vara ett skrivfel som gjorts av en person som fyllde i tabellerna, eftersom frågan hade ställts till SFK:s ägare som samtidigt ägde 100 % av det ryska företaget och som slutligen erkände att det existerade. Kommissionen höll därför inte med om att det bara rörde sig om ett skrivfel eller utelämnande som gjorts av den person som fyllde i tabellerna.

(157) SFK ansåg även att det var fel att påstå att svaret på frågeformuläret för det ryska företaget inte kunde kontrolleras samt att kommissionen gjort sig skyldig till ett fel i rättslig mening när den menade att de uppgifter som lämnades under kontrollen på plats av princip inte kunde godtas. SFK påstod även att svaret på frågeformuläret lämnades i tid, var och är kontrollerbart och kunde ha dubbelkontrollerats mot SFK:s tabell över inköp. Företaget hävdade följaktligen att svaret på frågeformuläret var kontrollerbart och kunde ha kontrollerats, i och med att det lämnades på kvällen före kontrollbesökets sista dag. Frågeformuläret var även fortsatt kontrollerbart utan att behöva genomgå en faktisk kontroll.

(158) SFK upprepade samma argument efter utlämnandet av uppgifter. Företaget hävdade att svaret på frågeformuläret inte lämnades för sent och att det, eftersom det var en del av bevisningen, borde beaktas till fullo av kommissionen. Företaget hävdade dessutom att inlämning av ett frågeformulär under kontrollbesöket även ansågs vara i tid av en WTO-panel i ärendet *US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea)* ([31]), där det nämns att frågeformuläret även lämnades ”inom de tidsfrister som fastställts av det amerikanska handelsministeriet (USDOC) eller på dess begäran vid kontrollbesöket”. Efter utlämnandet av uppgifter hävdade SFK fortsatt att svaret på frågeformuläret lämnades i tid och var kontrollerbart. Företaget hänvisade till överprövningsorganets rapport angående *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan*, där följande anges: ”När de undersökande myndigheterna bedömer om uppgifterna har lämnats inom rimlig tid bör de, inom ramen för ett enskilt ärende, ta hänsyn till faktorer såsom i) de lämnade uppgifternas art och mängd, ii) de svårigheter en undersökt exportör haft i fråga om att erhålla uppgifterna, iii) uppgifternas kontrollerbarhet och hur enkelt det är för de undersökande myndigheterna att använda sig av dem när de ska fatta ett beslut, iv) om det är sannolikt att andra berörda parter skulle lida skada om uppgifterna används, v) om ett godtagande av uppgifterna skulle äventyra de undersökande myndigheternas förmåga att snabbt utföra undersökningen. och vi) med hur många dagar den undersökta exportören missade den föreskrivna tidsfristen ([32]).” SFK ansåg att dessa kriterier hade uppfyllts med avseende på dess närstående företag. Företaget hävdade bland annat att svaret på frågeformuläret hade lämnats två dagar efter att det uppmärksammats på problemet.

(159) Kommissionen höll inte med. Planeringen av kontrollbesöket utgick från antalet företag som behövde kontrolleras samt de uppgifter som företagen lämnat i förväg. SFK fick genom en så kallad skrivelse före kontrollen information om att företagen inte kunde lämna nya uppgifter under kontrollbesöket och att rena skrivfel skulle korrigeras senast en vecka innan kontrollbesöket skulle inledas. Genom skrivelsen informerades samtidigt företagen om att eventuella ändringar av svaret på frågeformulären efter detta datum kunde leda till att artikel 18 tillämpas. Det ryska närstående företagets existens uppdagades först i början av kontrollbesöket och kunde inte betraktas som ett skrivfel, utan var en viktig omständighet som hade stor betydelse för undersökningen. Faktumet att det inte hade redovisats hindrade kommissionen från att kontrollera att svaret var fullständigt.

(160) Kommissionen höll heller inte med om att svaret på frågeformuläret kunde kontrolleras i och med att det lämnades elektroniskt efter kontrollen av SFK. Den påföljande (och sista) dagen av kontrollen av SFK Group gjordes kontrollen på plats av SFK:s närstående inhemska handlare, och om kommissionen skulle ha kontrollerat det ryska närstående företaget på distans hade den behövt hoppa över kontrollen av den närstående handlaren helt eller delvis. Kommissionen höll således inte med om att den kunde kontrollera svaret på frågeformuläret eller att faktumet att det kallades för bevisning innebar att det måste kontrolleras. Kommissionen ansåg dessutom att slutsatserna i den citerade panelrapporten *US – Anti-Dumping and Countervailing Duties* (Korea), enligt vilka ett besvarat frågeformulär som lämnas på den undersökande myndighetens begäran under kontrollbesöket kan godtas, inte var relevanta i det aktuella fallet. Såsom anges i skäl 159 ovan informerade kommissionen SFK om faktumet att den inte kunde godta väsentliga ändringar av de uppgifter som tidigare lämnats i samband med kontrollbesöket. Hur som helst lämnades

([31]) WTO-panelrapporten, *US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea)*, punkt 7.138.

([32]) Överprövningsorganets rapport, *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan*, WT/DS184/AB/R, antagen den 23 augusti 2001, DSR 2001:X, punkt 85.

inte svaret på frågeformuläret för det närstående företaget under kontrollbesöket, utan som ett bevis tillsammans med andra bevis i slutet av kontrollbesöket. Kommissionen erinrade om att denna typ av frågeformulär rörande närstående företag begärdes redan i samband med inledandet och skulle ha lämnats inom 37 dagar efter inledandet, dvs. senast den 5 oktober 2023. Följaktligen lämnades det inte två dagar för sent, såsom SFK hävdade, utan två månader för sent inom ramen för en undersökning med en tidsgräns på nio månader.

(161) Vad avser överprövningsorganets ovannämnda rapport *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan* hänvisade kommissionen till de detaljerade förklaringarna i skäl 149 till varför uppgifterna om ett närstående företag i ett land som omfattas av åtgärderna, dvs. Ryssland, som levererade insatsvaror till SFK i Kazakstan är av avgörande betydelse för att kontrollera om SFK var involverat i kringgående eller inte.

(162) SFK hävdade även att de ekonomiska transaktionerna under rapporteringsperioden mellan SFK och det ryska närstående företaget var mindre omfattande än vad kommissionen påstod och att de var fullt logiska. SFK vidhöll att det var ett vilande företag, vilket bekräftades av de uppgifter som redovisats i olika tabeller och av att den senaste transaktionen ägde rum i april 2023.

(163) Kommissionen ansåg att argumentet att företaget var vilande inte stöds av omständigheterna. SFK hävdade att det inte gjordes några affärer med företaget längre, och att det senaste inköpet skedde i april 2023, men SFK:s kortfristiga fordringar visade på en betydande utestående skuld till det företaget som, i fråga om värde, var betydande jämfört med timrets inköpsvärde under undersökningsperioden. SFK förklarade att det rörde sig om förskottsbetalningar för insatsvaror som skulle levereras, men det stod i strid med företagets påstående att det hade slutat att göra affärer med företaget i fråga.

(164) Vad avser timret hävdade SFK att kommissionens påståenden grundades på ett tydligt bedömningsfel och att de var helt och hållet missriktade. Företaget hävdade att kommissionen granskade sex fakturor, och inte bara tre, och att fem av de sex fakturorna var korrekta. För det andra var den timmervolym vars ursprung inte redovisats korrekt väldigt liten (av [50–100 m^3]), och detta kunde inte ha någon inverkan på riktigheten när det gäller de återstående 99,9 % av inköpen. SFK hävdade även att företaget hade förklarat att det främst var hänvisat till leverantörens registreringsland när det lämnade uppgifter i frågeformuläret, och i och med att leverantören var registrerad i Kazakstan antog SFK att timret var av kazakstanskt ursprung. SFK ansåg att detta var en rimligt tillförlitlig metod. Således hade SFK vare sig vilselett kommissionen eller lämnat oriktiga uppgifter. Det vore omöjligt att fastställa ursprunget för varje enskild transaktion med tanke på den betydande inköpsvolymen. SFK upprepade samma argument efter utlämnandet av uppgifter.

(165) Kommissionen höll inte med. I samband med kontrollen på plats samlade den in sammanlagt sex fakturor med bevis angående timrets ursprung. Det fanns ytterligare två transaktioner (fakturor) från samma leverantör som inte hade redovisats korrekt. Av de åtta fakturorna var det således bara fem som var korrekta. Kommissionen höll heller inte med om att värdet av de felaktigt redovisade fakturorna var obetydligt. Uppgifternas riktighet kunde inte bedömas utifrån det totala värdet av transaktionerna (som i vissa fall skulle kunna vara flera tusen), utan värdet av urvalet. I detta fall motsvarade de inkorrekta transaktionerna mer än 18 % av det timmer som ingick i urvalet. Kommissionen ansåg även att faktumet att resten av urvalet inte redovisades på grundval av en kontroll av timmercertifikatet utan på grundval av den plats där leverantören var registrerad ledde till än mer tvivel angående uppgifternas tillförlitlighet.

(166) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade SFK fortsatt att kommissionen överdrev det felaktigt redovisade timrets betydelse, och att 93 % av urvalet, i volym, bekräftade det korrekta ursprunget. SFK påpekade även att det i artikel 18-skrivelsen nämndes att de felaktigt redovisade transaktionerna berörde en av de tre fakturorna, samtidigt som kommissionen nämnde åtta fakturor i slutsatserna i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter. SFK ansåg därför att kommissionen lagt fram nya uppgifter och att den borde ha gett SFK rätt att framföra sina synpunkter. Företaget upprepade även att kommissionen hade gjort ett urval bestående av sex fakturor, och inte åtta.

(167) Det är riktigt att kommissionen såg över antalet utvalda fakturor efter de synpunkter på artikel 18-skrivelsen som SFK inkom med. Kommissionen bekräftade de åtta fakturorna, såsom angavs i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter, eftersom det fanns två ytterligare fakturor från samma leverantör av timmer av ryskt ursprung. Denna korrigering påverkade inte på något sätt slutsatserna i artikel 18-skrivelsen. Dessutom nämndes det att fakturorna var åtta till antalet i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter, vilket översändes till alla parter för synpunkter. Kommissionen höll således inte med om att SFK inte getts rätt att framföra synpunkter.

(168) I likhet med Favorits argument (se skäl 121) hävdade SFK att bristande samarbete inom ramen för en undersökning om kringgående, på grundval av kommissionens fasta praxis, inte leder till att kommissionen automatiskt konstaterar att kringgående har förekommit eller helt bortser från de uppgifter som lämnats, och SFK hänvisade till undersökningarna om glasfibermaterial från Marocko och kumarin från Indien. Företaget ansåg därför att kommissionens avsikt att använda tillgängliga uppgifter och dess avsikt att avvisa dess uppgifter utgjorde en kränkning av principen om icke-diskriminering som kräver att liknande situationer behandlas på samma sätt. SFK hävdade vidare att kommissionen i varje fall hade erkänt att den närstående ryska leverantören inte var involverad i produktionen eller försäljningen av den berörda produkten, och att dess anknytning inte hade någon inverkan på undersökningens resultat.

(169) Kommissionen upprepade att slutsatser dras från fall till fall och att det togs vederbörlig hänsyn till huruvida det inte gick att använda hela uppsättningen uppgifter eller enbart en viss uppgift, huruvida de uppgifter som saknades hade en väsentlig inverkan på undersökningsresultatet och huruvida kommissionen kunde komma fram till ett rimligt undersökningsresultat utan uppgifterna. Omständigheterna och uppgifterna i de ärenden som nämnts av SFK var dessutom helt annorlunda i många avseenden. I synnerhet hade de berörda företagen i de andra ärendena en annan affärsmodell, och det fanns inget problem med felaktig redovisning av insatsvarans ursprung. Kommissionen höll därför inte med om att samma tillvägagångssätt måste följas i detta fall på grund av att uppgifterna inte avvisades helt och hållet i de ovannämnda fallen. Kommissionen ansåg därför att påståendet var ogrundat. Kommissionen höll heller inte med om att det fanns kontrollerad bevisning för att SFK inte deltog i kringgående – avsaknaden av tillförlitliga och kontrollerbara uppgifter gjorde det inte möjligt för företaget att visa att kringgående inte förekom.

(170) SFK hävdade vidare att oberoende av ett påstått bristande samarbete från SFK:s sida så kunde, i ljuset av domstolens slutsatser i målet Maxcom och i överensstämmelse med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/28 ([33]), inga slutsatser om kringgående från SFK:s sida dras med hänvisning till det landsomfattande kringgåendet samt att SFK:s företagsuppgifter utesluter att ett företagsspecifikt kringgående skulle kunna fastställas. I det sammanhanget var det irrelevant huruvida det förekommer landsomfattande kringgående genom import från Kazakstan, i och med att sådan bevisning inte kan få företräde framför specifik kontrollerad bevisning, som lagts fram av SFK, för att företaget inte är involverat i någon form av kringgående.

(171) Kommissionen ansåg att omständigheterna i detta ärende är annorlunda. I det ärende som nämns i föregående skäl fanns det inget problem med dolda kopplingar eller felaktig redovisning av uppgifter rörande det land som omfattas av åtgärderna. Kommissionen kunde inte dra slutsatsen att det fanns kontrollerad bevisning för att SFK inte var involverat i kringgående. Kommissionen ansåg således att påståendet var ogrundat.

(172) I likhet med Favorit ansåg även SFK att varje försök att dra negativa slutsatser av det påstått bristande samarbetet var olagligt enligt artikel 6.8 i antidumpningsavtalet. Företaget hävdade att kommissionen, i linje med avgörandet i *Mexiko-Anti-dumping Measures on Rice* och panelrapporten *China-GOES*, måste fastställa ”bästa tillgängliga uppgifter”, vilka inte bara måste vara riktiga eller användbara per se utan ”de mest passande” eller ”mest lämpliga”, och att det bristande samarbetet inte motiverar negativa slutsatser.

(173) Kommissionen upprepade sin slutsats att SFK:s uppgifter inte kunde användas som grund för undersökningsresultaten. Kommissionen drog följaktligen slutsatsen att SFK inte hade visat att det var en producent som inte var involverad i kringgående. Under dessa omständigheter hade kommissionen, linje med dess tidigare praxis, inte något annat val än att grunda sig på landsomfattande slutsatser om kringgående. I artikel 18.6 i grundförordningen fastställs även att om en part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar kan resultatet ”utfalla mindre gynnsamt […] än om denne hade samarbetat”. Tillämpningen av de landsomfattande slutsatserna på SFK, som skulle vara mindre gynnsamt för SFK, var därmed det enda alternativet och en konsekvens av faktumet att dess uppgifter inte kunde användas.

(174) SFK hävdade vidare att kommissionen inom ramen för den pågående undersökningen om kringgående (eller i andra avseenden) inte har behörighet att verkställa sanktioner eller fastställa att SFK, eller någon annan part för den delen, har kringgått sanktionerna. Undersökningen handlade endast om att få möjlighet att utvidga tullen på 15,8 % till att omfatta import från Kazakstan, och inte om eventuella överträdelser av sanktioner.

(175) SFK menade därför att kommissionen borde godta SFK:s erbjudande om prisåtagande och avsluta undersökningen om kringgående med avseende på SFK i linje med artikel 8.5 i grundförordningen, och dessutom att det i ett beslut från kommissionens sida om att godta SFK:s prisåtagande borde preciseras att godtagandet av prisåtagandet inte bör förstås som att SFK underlättar överträdelser av förbudet mot att kringgå bestämmelserna i denna förordning eller rådets förordningar om sanktionerna mot Ryska federationen.

(176) Kommissionen ansåg att åtaganden inom ramen för undersökningar om kringgående i allmänhet inte kan övervägas. Kommissionen har rätt att godta åtaganden efter eget avgörande. I detta fall kunde inte kommissionen godta ett åtagandeerbjudande från ett företag som inte kunde visa att det inte var involverat i kringgående och för vilket det var nödvändigt att grunda slutsatserna på tillgängliga uppgifter. Åtagandena avslogs även i den ursprungliga undersökningen på grund av att de kriterier som anges i artikel 8.2 i grundförordningen inte var uppfyllda ([34]).

(177) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att SFK inte hade visat att det var en producent som inte var involverad i kringgående i den mening som avses i artikel 13.4 i grundförordningen, och således att det var nödvändigt att grunda slutsatserna rörande SFK på tillgängliga uppgifter i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen (vilket innebar att de landsomfattande slutsatserna om kringgående skulle tillämpas). Kommissionen avslog därför ansökan om befrielse från tull.

([33]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/28 av den 9 januari 2018 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av cyklar från City Cycle Industries oavsett om de deklarerats ha sitt ursprung i Sri Lanka eller inte (EUT L 5, 10.1.2018, s. 27), skälen 20 och 21.

([34]) Se skälen 247–254 i den ursprungliga förordningen.

(178) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade SFK att företaget inte höll med om de slutsatser som lämnats ut till SFK i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter. Företaget upprepade att kommissionens slutsatser stod i strid med antidumpningsavtalet och att kommissionen olagligen hade använt tillgängliga uppgifter. SFK upprepade att det varken vägrat tillgång till eller på annat sätt underlåtit att lämna nödvändiga uppgifter inom rimlig tid, och att det heller inte väsentligen hade hindrat undersökningen. Enligt SFK hade kommissionen, i strid med punkt 3 i bilaga II till antidumpningsavtalet, inför fastställandena underlåtit att ha hänsyn till alla de uppgifter som var kontrollerbara och lämnats på ett korrekt sätt, så att de hade kunnat användas i undersökningen utan större svårigheter, och överlämnats i tid.

(179) Kommissionen ansåg att alla de argument som SFK framförde redan har behandlats i detalj i skälen 146–176 ovan. Kommissionen bekräftade slutsatserna i skäl 177, eftersom inga nya synpunkter av vikt lades fram.

4.1.4 *Ytterligare invändningar från Favorits och SFK:s sida efter utlämnandet av uppgifter*

(180) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Favorit och SFK vidare att kommissionen hade underlåtit att fastställa deras individuella dumpningsmarginaler, i strid med artikel 6.9 i antidumpningsavtalet.

(181) Kommissionen ansåg att artikel 13.1 i grundförordningen inte har någon motsvarighet i bestämmelserna i antidumpningsavtalet, och att den kräver att kommissionen ska finna bevis för dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare har fastställts för den likadana produkten. Kommissionen fullgjorde denna skyldighet. Kommissionen noterade emellertid att det var nödvändigt att grunda slutsatserna rörande SFK och Favorit på tillgängliga uppgifter i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen, vilket innebar att de landsomfattande slutsatserna om kringgående skulle tillämpas, på grund av att de uppgifter som lämnats av de två företagen var otillförlitliga och inte kontrollerbara. SFK:s och Favorits ansökningar enligt artikel 13.4 kan följaktligen inte godtas, och de kan inte befrias från tull.

(182) Efter utlämnandet av uppgifter upprepade Favorit att Kazakstan var ett utvecklingsland och att kommissionen borde ha tillämpat artikel 15 i antidumpningsavtalet och godtagit konstruktiva lösningar såsom prisåtaganden, vilket företaget lämnat.

(183) Kommissionen ansåg att artikel 15 i antidumpningsavtalet inte var relevant i det aktuella fallet eftersom den är tillämplig ”när [man] överväger att införa antidumpningsåtgärder enligt detta avtal”. Eftersom antidumpningsavtalet inte innehåller en specifik bestämmelse som syftar till att motverka kringgående, såsom förklaras ovan i skäl 13, är artikel 15 i antidumpningsavtalet inte relevant. Såsom nämns i avsnitt 4.1.2 ovan kunde dessutom åtaganden inom ramen för undersökningar om kringgående inte övervägas, och kommissionen kunde inte godta ett åtagandeerbjudande från företag som inte visat att de inte var involverade i det kringgående som konstaterats för landet som helhet och för vilka det var nödvändigt att grunda slutsatserna på tillgängliga uppgifter.

(184) Favorit och SFK hävdade vidare att kommissionen inte hade informerat dem om orsakerna till att den bevisning eller de uppgifter de lämnat inte godtogs. De påstod dessutom att de förvägrats möjligheten att inkomma med förtydliganden inom rimlig tid. De ansåg att påståendena om att de var involverade i kringgående byggde på rena spekulationer och att kommissionen inte hade några sakuppgifter, och antingen grundade sig på ”tillgängliga uppgifter” eller annat, när den påstod att de var involverade i sådan verksamhet.

(185) Kommissionen höll inte med om att den inte hade informerat Favorit och SFK om skälen till att den inte godtog bevis eller uppgifter eller att de båda företagen inte hade fått möjlighet att inkomma med förtydliganden inom rimlig tid. Kommissionen hade tvärtom informerat de båda företagen om orsakerna till att deras ansökningar om befrielse avslogs i artikel 18-skrivelserna. Kommissionen lämnade dessutom mycket detaljerade förklaringar i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter och det enskilda utlämnandet av uppgifter till Favorit, och både Favorit och SFK hade möjlighet att lämna synpunkter på dessa. Kommissionen höll heller inte med om att beslutet att inte befria Favorit och SFK från de utvidgade tullarna var grundat på spekulationer. Såsom förklaras i skäl 118 ankommer det ju på varje enskild producent/exportör att visa att dess specifika situation motiverar befrielse med stöd av artikel 13.4 i grundförordningen, och kommissionen drog slutsatsen att varken Favorit eller SFK hade visat att de var faktiska producenter som inte var involverade i kringgående.

(186) Både Favorit och SFK hänvisade till följebrevet till dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter där det nämndes att kommissionen hade för avsikt att ”införa” antidumpningstullar på import som avsänds från Kazakstan, och på grundval av detta ansåg de båda att dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter var olagligt och stred mot EU:s skyldigheter inom ramen för WTO.

(187) Kommissionen ansåg att faktumet att följebrevet innehöll ett skrivfel och nämnde ”införa” i stället för ”utvidga” inte föranledde ett ifrågasättande av lagligheten när det gäller dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter eller undersökningen. Den rättsliga grunden och de avsedda slutsatserna förklarades mycket utförligt och kunde inte tolkas som om räckvidden var större än den som fastställs i förordningen om inledande. Det kunde inte råda några tvivel eller finnas feltolkningar i fråga om faktumet att slutsatserna rörde en utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom förordning (EU) 2021/1930 på import av björkplywood med ursprung i Ryssland till att även omfatta import av björkplywood avsänd från Turkiet och Kazakstan, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Turkiet och Kazakstan eller inte, och att grunden var artikel 13 i grundförordningen. Kommissionen avvisade således detta påstående.

4.1.5 *Synpunkter från kazakstanska myndigheter efter utlämnandet av uppgifter*

(188) Republiken Kazakstans ministerium för handel och integration (*ministeriet*) påstod att kommissionen inte tog någon hänsyn till de inhemska försäljningspriserna eller produktionskostnaden i Kazakstan, vilket strider mot artikel 2.1, 2.2, 2.3 och 2.4 i antidumpningsavtalet. Enligt ministeriet innehöll dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter inte något fastställande av att den björkplywood som exporterades från Kazakstan till EU var likadan som den som såldes på den inhemska marknaden, vilket strider mot artikel 2.1, 2.2 och 2.6 i antidumpningsavtalet.

(189) Kommissionen avvisade dessa påståenden i skäl 82.

(190) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade ministeriet att inledandet av undersökningen stred mot artikel 5.2 i antidumpningsavtalet, eftersom det inte fanns något klagomål från den inhemska industrin som uppfyllde kraven i artikel 5.2 i antidumpningsavtalet. I strid med artikel 5.3 i antidumpningsavtalet fullgjorde kommissionen dessutom inte sin skyldighet att pröva riktigheten och tillförlitligheten av de bevis som presenterats i ansökan och fastställa om de är tillräckliga för att motivera en undersökning.

(191) Kommissionen avvisade detta påstående i skäl 13.

(192) Enligt ministeriet innehöll dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter inte något fastställande av väsentlig skada eller hot om väsentlig skada, vilket strider mot artikel 3.1, 3.2, 3.4 och 3.5 i antidumpningsavtalet.

(193) Såsom förklaras i skäl 13 kräver inte artikel 13 i grundförordningen i egentlig mening en analys av skada eller orsakssamband. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(194) Enligt ministeriet var det flera kazakstanska producenter som inte hade vägrat tillgång till eller på annat sätt underlåtit att lämna nödvändiga uppgifter inom rimlig tid. De hade heller inte avsevärt hindrat undersökningen, vilket innebär att kommissionens beslut att använda tillgängliga uppgifter i stället för deras faktiska uppgifter om produktionskostnaderna och försäljningspriserna strider mot artikel 6.8 i antidumpningsavtalet.

(195) Kommissionen behandlade denna synpunkt i detalj i avsnitt 2.1 och avsnitt 4.1.2.

(196) Ministeriet hävdade att kommissionen, i strid med punkt 1 i bilaga II till antidumpningsavtalet, när det gäller en kazakstansk exporterande producent underlät att efter inledandet i detalj ange vilka uppgifter som erfordrades och hur dessa skulle sammanställas i svaret.

(197) Kommissionen behandlade denna synpunkt i avsnitt 2.1. Alla exporterande producenter informerades om de uppgifter som skulle lämnas, i vilket format de skulle lämnas och gällande tidsfrister. Tidsfristerna förlängdes när så var motiverat, och kommissionens avdelningar lämnade svar på de procedurfrågor och praktiska frågor som ställdes.

(198) Ministeriet hävdade att kommissionen, i strid med punkt 3 i bilaga II till antidumpningsavtalet, underlät att ta hänsyn till alla de uppgifter som var kontrollerbara och lämnats på ett korrekt sätt, så att de hade kunnat användas i undersökningen utan större svårigheter, och överlämnats i tid. Enligt ministeriet åsidosatte kommissionen dessutom punkt 5 i bilaga II till antidumpningsavtalet, i och med att den felaktigt bortsåg från uppgifterna från samarbetsvilliga kazakstanska exportörer samtidigt som det är obestridligt att de agerat efter bästa förmåga. Ministeriet hävdade även att kommissionen inte hade informerat de kazakstanska exportörerna om skälen till att den inte godtog bevisning eller uppgifter som de lämnat och således förvägrade dem möjligheten att inkomma med förtydliganden inom rimlig tid, vilket inte är i linje med punkt 6 i bilaga II till antidumpningsavtalet. Slutligen hävdade ministeriet att kommissionen inte tog hänsyn till de svårigheter som de kazakstanska exportörerna i egenskap av små företag haft att lämna begärda uppgifter och att kommissionen inte gett dem all möjlig hjälp, vilket inte är i linje med artikel 6.13 i antidumpningsavtalet.

(199) Kommissionen behandlade dessa synpunkter mycket utförligt i avsnitt 2.1 och avsnitt 4.1.2.

(200) Enligt ministeriet drog kommissionen negativa slutsatser och hävdade att de kazakstanska producenterna är involverade i kringgående, samtidigt som kommissionen är skyldig att iaktta särskild försiktighet när den grundar sina slutsatser på uppgifter från en andrahandskälla. Ministeriet hävdade att kommissionens påståenden grundades på rena spekulationer och stred mot punkt 7 i bilaga II och artikel 6.8 i antidumpningsavtalet.

(201) Kommissionen ansåg att det förvisso stämmer att bevisbördan när det gäller kringgående av antidumpningsåtgärder på landsomfattande nivå ligger på kommissionen, men att det samtidigt ankommer på varje enskild exporterande producent att visa att dess specifika situation motiverar befrielse med stöd av artikel 13.4 i grundförordningen. Såsom anges i avsnitt 2.1 och 4.1.2 ovan underlät de exporterande producenterna att göra detta, i och med att de inte visade att de var faktiska producenter som inte var involverade i kringgående. Kommissionen behandlade mycket utförligt slutsatsen att villkoren i artikel 13.1 i grundförordningen inte ansågs vara uppfyllda. Följaktligen grundades slutsatsen på intet sätt på spekulationer. Kommissionen avvisade dessutom liknande synpunkter i skäl 118 ovan. Detta påstående avvisades därför.

(202) Ministeriet påstod att kommissionen inte lämnade information om den individuella dumpningsmarginalen för samarbetsvilliga kazakstanska exportörer, vilket strider mot artikel 6.9 i antidumpningsavtalet.

(203) Kommissionen avvisade detta påstående i skäl 181.

(204) Ministeriet hävdade att kommissionen underlät att undersöka möjligheter till konstruktiva lösningar innan den tillgrep antidumpningstullar som skulle påverka Kazakstans intressen i egenskap av utvecklingsland, vilket inte är i linje med artikel 15 i antidumpningsavtalet. I detta sammanhang uttryckte ministeriet sin beredvillighet att med kommissionen diskutera ett lämpligt övervakningssystem för åtagandena som skulle utesluta möjligheten för de kazakstanska exporterande producenterna att omlasta björkplywood med ursprung i Ryssland. För att en sådan ordning ska vara möjlig och i överensstämmelse med artikel 8 i grundförordningen bör kommissionens förordning om slutgiltig tull ge utrymme för möjligheten att erbjuda (och godta) prisåtaganden efter tidsfristen för införandet av de slutgiltiga antidumpningsåtgärderna.

(205) Denna synpunkt behandlas i skälen 176 och 183. Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen efter noggrant övervägande slutsatsen att de synpunkter som lagts fram av de kazakstanska myndigheterna inte föranledde någon ändring av de slutsatser som angavs i dokumentet med det allmänna utlämnandet av uppgifter.

4.2 **Turkiet**

4.2.1 *Slutsatser rörande Intur Construction Tourism and Forest (Intur)*

(206) Intur hävdade att det fanns tillräcklig grund och ekonomisk motivering för dess etablering i mars 2020. Företaget för plywoodproduktion etablerades efter flera årtionden i timmerindustrin med fokus på afrikanskt timmer, och efter att ha konstaterat bristande effektivitet som ett familjedrivet företag. Det främsta syftet var att anskaffa insatsvaror för plywoodproduktion, både på hemmaplan och internationellt, och därefter bearbeta och omvandla materialet till färdiga plywoodprodukter för distribution på både inhemska och internationella marknader. Undersökningen visade att Intur startade sin produktion i slutet av 2019, vilket var före inledandet av den ursprungliga antidumpningsundersökningen om import av björkplywood från Ryssland.

(207) Undersökningen visade att Intur väsentligt ökade sin exportförsäljning till unionen och inköpen av insatsvaror från Ryssland år 2021, efter det att antidumpningsundersökningen inleddes. Kommissionen drog därför slutsatsen att verksamheten väsentligt utvidgades efter det att antidumpningsundersökningen inleddes eller omedelbart dessförinnan och att de berörda delarna kommer från det land som omfattas av åtgärderna, i enlighet med artikel 13.2 a i grundförordningen.

(208) Inturs huvudsakliga insatsvara för produktion av björkplywood är björkfaner, och all björkfaner köptes in från Ryssland. Enligt de uppgifter som Intur lämnat och som kontrollerats kom över 75 % av det sammanlagda värdet av inköpen av insatsvaror från Ryssland. Följaktligen drog kommissionen slutsatsen att 60 %-kriteriet i artikel 13.2 b i grundförordningen var uppfyllt.

(209) Kommissionen drog slutsatsen att ökningen av de införda delarnas värde genom hopsättningsverksamheten eller färdigställandet underskred 25 % av tillverkningskostnaden, vilket enligt artikel 13.2 b i grundförordningen är den procentandel som krävs för att verksamheten ska anses utgöra kringgående.

(210) Intur uppmanade genom ett meddelandet av den 30 januari 2024 kommissionen att ta hänsyn till två ytterligare revideringar rörande växelkursernas påverkan på avskrivningen av maskiner liksom fördelningen av vissa arbetskraftskostnader.

(211) Kommissionen informerade företaget om att det inte var möjligt att revidera kostnadsdelar efter kontrollbesöket, eftersom sådana påståenden inte längre kunde kontrolleras.

(212) Enligt lämnade och kontrollerade uppgifter från Intur förekom ingen export 2019, samtidigt som företaget exporterade [2 000–3 000] m^3 under rapporteringsperioden. Vad gäller priserna jämförde kommissionen det genomsnittliga icke-skadevållande pris som fastställts i samband med den ursprungliga undersökningen, justerat för att ta hänsyn till kostnadsökningen, och de vägda genomsnittliga cif-exportpriser som fastställts på grundval av de uppgifter som lämnats av Intur, vederbörligen justerade för att inkludera kostnader efter klarering. Denna prisjämförelse visade att importen från Intur underskred unionens priser med mer än 37 %.

(213) Kommissionen undersökte också om det fanns bevisning för dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare fastställts för den likadana produkten. I detta syfte jämfördes Inturs exportpriser fritt fabrik med de normalvärden som fastställdes under den ursprungliga undersökningen, vederbörligen justerade för inflation. Jämförelsen mellan normalvärden och exportpriser visade att det förekom dumpning under rapporteringsperioden.

(214) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att Intur var involverat i kringgående i den mening som avses i artikel 13.2 i grundförordningen. Kommissionen avslog därför företagets ansökan om befrielse från tull.

4.3 **Slutsats**

(215) Kommissionen drog således slutsatsen att ingen av ansökningarna om befrielse från tull kunde godtas.

5. UTLÄMNANDE AV UPPGIFTER

(216) Den 1 mars 2024 underrättade kommissionen alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ledde fram till de ovannämnda slutsatserna och uppmanade dem att inkomma med synpunkter. De synpunkter som inkom från berörda parter har behandlats ovan. Ytterligare synpunkter som inkom från Woodstock Consortium, European Panel Federation och Orlimex CZ behandlas i avsnitt 6 nedan.

6. YTTERLIGARE SYNPUNKTER EFTER UTLÄMNANDET AV UPPGIFTER

(217) Woodstock Consortium lämnade ytterligare synpunkter på flera punkter som bekräftade kringgående på landsomfattande nivå. Konsortiet framhöll även vikten av noggrann övervakning av och uppföljningsåtgärder beträffande import i framtiden.

(218) European Panel Federation ställde sig bakom kommissionens slutsatser och uppmanade kommissionen att så snart som möjligt utfärda en bindande förordning och att fortsätta med den noggranna övervakningen i syfte att sätta stopp för eventuella försök till kringgående.

(219) Efter utlämnandet av uppgifter hävdade Orlimex CZ, en icke-närstående importör, att de logistik- och administrationskostnader som var förknippade med transporten från Ryssland till Kazakstan och därefter till EU vida överstiger de besparingar som görs genom att undvika tullen på 16 %. Således ansågs det irrationellt i ekonomiskt hänseende.

(220) Kommissionen ansåg att antidumpningsåtgärder kan utvidgas till tredjeländer när kringgående av de gällande åtgärderna förekommer. Såsom förklaras i denna förordning har kommissionen fastställt att kringgående förekom. Frågan om i vilken utsträckning sådana metoder är gynnsamma var inte relevant och ingick inte undersökningen.

(221) Enligt Orlimex CZ tog kommissionen vid fastställandet inte hänsyn till den betydande inverkan av de sanktioner som införts mot Ryssland, vilka Orlimex CZ anser är den faktiska orsaken till den minskade importen från Ryssland till unionen (och inte införandet av antidumpningstullar). De lagstadgade förbud som infördes i april 2022 hade redan förändrat handelslandskapet i grunden och gjort det omöjligt att fortsätta att handla med Ryssland, oberoende av eventuella antidumpningstullar. Det var sanktionerna, och inte antidumpningsåtgärderna, som skapade ett tomrum på marknaden som producenterna från Kazakstan, Turkiet och andra regioner försökte fylla.

(222) Kommissionen avvisade detta påstående i skäl 61. Dessutom ansåg kommissionen att Orlimex CZ förklaring, enligt vilken producenterna från Kazakstan och Turkiet försökt fylla ett påstått tomrum på marknaden som uppstått i unionen, var irrelevant med tanke på att det inte var någon producent som faktiskt kunde visa att den hade rätt till befrielse från tull i enlighet med artikel 13.4 i grundförordningen.

(223) Orlimex CZ hävdade även att SFK var en producent som etablerades på den kazakstanska marknaden långt innan sanktionerna eller antidumpningstullarna infördes och att företaget främst tillgodoser den inhemska efterfrågan. Efter införandet av sanktionerna kom ryska producenter in på den kazakstanska marknaden med produkter som de inte längre kunde sälja i unionen på grund av sanktionerna, vilket ledde till ett lokalt prisfall. Priserna på björkplywood i unionen ökade däremot kraftigt. Därför var det helt logiskt för en producent att rikta om produktionen för att fylla luckan på unionsmarknaden. Dessutom hävdade Orlimex CZ att kommissionen i och med sin generalisering klumpade ihop alla exportörer på ett orättvist sätt och inte tog hänsyn till de tydliga skillnaderna mellan legitima affärsverksamheter och de som bröt mot sanktionerna.

(224) Slutsatserna rörande SFK beskrivs i avsnitt 4.1.3. Kommissionen bedömde dessutom situationen för var och en av de exporterande producenter som gav sig till känna individuellt och på grundval av deras uppgifter, vilket innebär att ingen generalisering eller hopklumpning förekom under vare sig undersökningen eller i slutsatserna.

(225) Orlimex CZ påpekade även att kommissionen, när det gäller SFK, hade kastat om bevisbördan. Enligt Orlimex CZ ledde denna omvända bevisbörda till att rättssäkerheten och förtroendet för undersökningsprocessens integritet påverkades negativt.

(226) Detta påstående behandlas i skäl 118. Det ankommer på varje enskild exporterande producent att visa att dess specifika situation motiverar befrielse med stöd av artikel 13.4 i grundförordningen. Om en exporterande producent har sin egen produktionsanläggning med kapacitet att åtminstone producera det som den faktiskt exporterar, inte har flera olika kopplingar till det land som omfattas av åtgärder i form av närstående företag och/eller leveranser samt kan hållas ansvarig är det i allmänhet varken orimligt betungande eller svårt att visa att en sådan producent inte är involverad i kringgående. Med anledning av ovanstående avvisades de påståenden som lagts fram av Orlimex CZ.

7. **SLUTSATS**

(227) Mot bakgrund av ovanstående vidhåller kommissionen att den slutgiltiga antidumpningstull på import av björkplywood från Ryssland som infördes genom genomförandeförordning (EU) 2021/1930 måste utvidgas till att även omfatta import av björkplywood avsänd från Kazakstan och Turkiet, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Turkiet och Kazakstan eller inte. Kommissionen vidhåller även att de ansökningar om befrielse som ingetts bör avslås.

(228) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) 2021/1930 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av björkplywood med ursprung i Ryssland ska härmed utvidgas till att omfatta import av kryssfaner (plywood), bestående uteslutande av träfanerskikt som vart och ett har en tjocklek av högst 6 mm, med ytterskikt enligt undernummer 4412 33, med minst ett yttre skikt av björkträ, med eller utan överdrag, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 4412 33 10, avsänd från Kazakstan och Turkiet, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Turkiet och Kazakstan eller inte (Taric-nummer 4412331010 och 4412331020).

2. Den utvidgade tullen ska vara den antidumpningstull på 15,80 % som är tillämplig på ”alla övriga företag” i Ryssland.

3. Den tull som utvidgas genom punkterna 1 och 2 i denna artikel ska tas ut på import som registrerats i enlighet med artikel 2 i genomförandeförordning (EU) 2023/1649.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Tullmyndigheterna åläggs att upphöra med den registrering av import som infördes genom artikel 2 i genomförandeförordning (EU) 2023/1649.

Artikel 3

De ansökningar om befrielse som ingetts av Favorit LLP, QazFanCom LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP, Severnyi Fanernyi Kombinat LLP, VFP LLP, Intur Construction Tourism and Forest, Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş och Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS avslås.

Artikel 4

1. Ansökningar om befrielse från den tull som utvidgas genom artikel 1 ska göras skriftligen på ett av Europeiska unionens officiella språk och ska vara undertecknade av en person som är bemyndigad att företräda den enhet som ansöker om befrielse. Ansökningarna ska skickas till följande adress:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bryssel
BELGIEN

2. I enlighet med artikel 13.4 i förordning (EU) 2016/1036 får kommissionen genom beslut tillåta att import från företag som inte kringgår de antidumpningsåtgärder som infördes genom genomförandeförordning (EU) 2021/1930 befrias från den tull som utvidgas genom artikel 1.

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 maj 2024.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande